

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

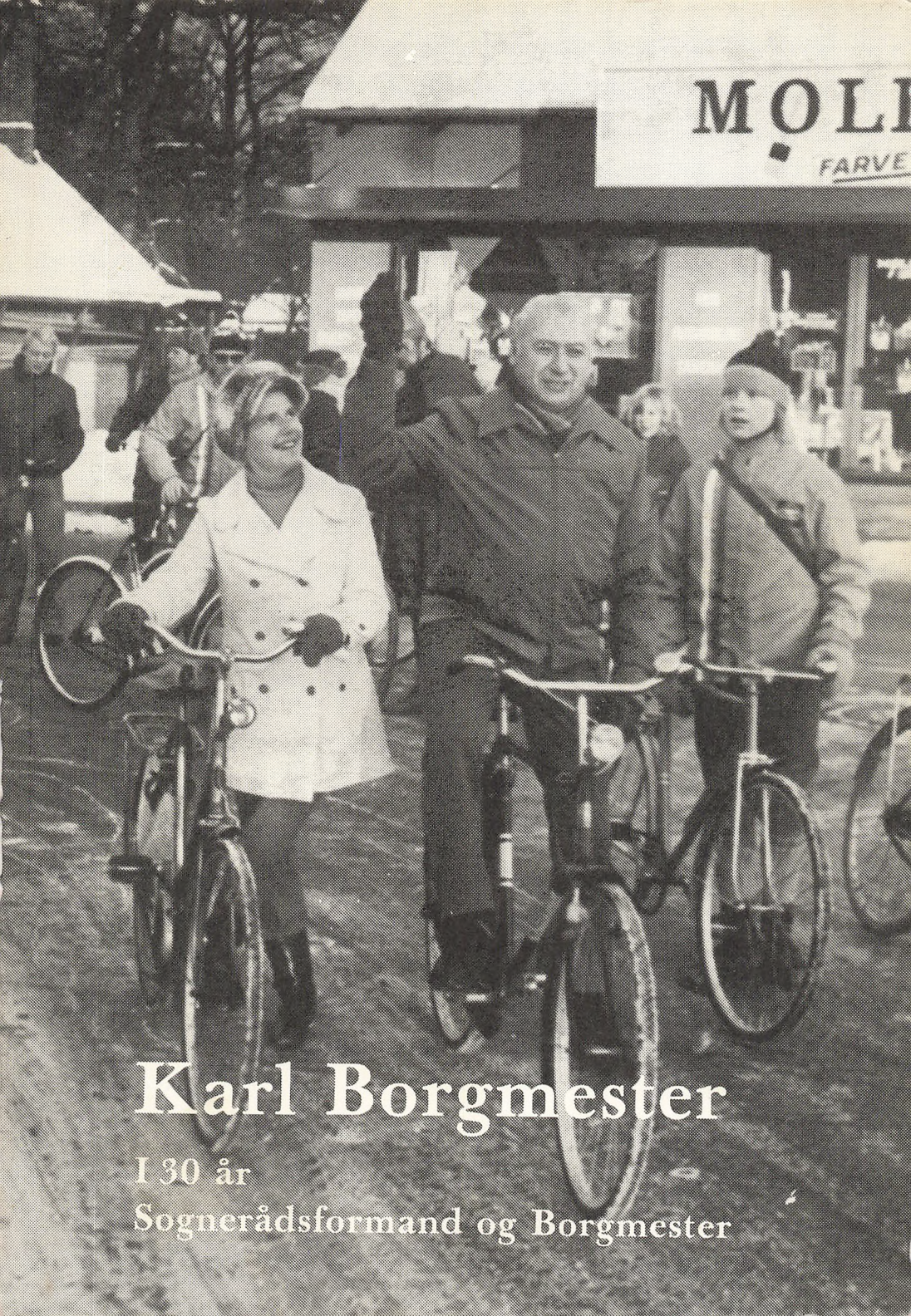
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MOLI
FARVE

Karl Borgmester

I 30 år

Sognerådsformand og Borgmester

Karl Borgmester

I 30 år

Sognerådsformand og Borgmester

Bogen om Karl

Artikler, fortællinger, skitser og collager
fra borgere i Jægerspris kommune

Redaktion: Louise Bengtsson/Erling Lorentzen

Udgiver: En kreds af borgere i Jægerspris kommune.

Omslag: Pressefotograf Verner Breuning, 3/12 1973.

Sats og tryk: Krogh Offset

ISBN: 87-982856-1-0

Fotos udlånt af: Jægerspris kommunes Arkiv,
Jørgen Rubæk, Frederiksborg Amtsavis,
Anne Sophie Rubæk Hansen, Frederiks-
borg Amtsavis,
Jægerspris Lokalhistoriske Arkiv,
Skibby Foto,
Familie og venner.

Udgivelsen af bogen er gjort mulig ved velvillig støtte fra:

Arbejdernes Radio- og Fjernsynsklub,
Krabbevej 40, 3630 Jægerspris.

Den Danske Bank,
Hovedgaden 40, 3630 Jægerspris.

Jægerspris Handelsstandsforening.

Jægerspris Idrætsklub,
Kirkevænget 9, 3630 Jægerspris.

Jægersprisfesten.

Kreditforeningen Danmark,
Jarmers Plads 2, 1590 København V.

Sparekassen SDS,
Hovedgaden 39, 3630 Jægerspris.

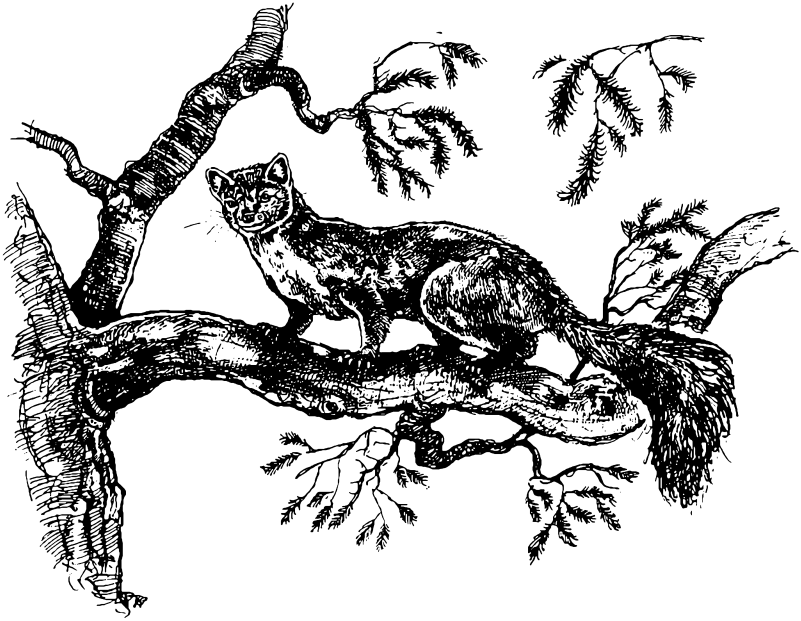
SID Skibby og omegn,
Krogstrupvej 5, 3630 Jægerspris.

SID, Jernbanegade 9, 3600 Frederikssund.

Krogh Offset, Drejøgade 11, København Ø.

Indholdsfortegnelse

Forord	7
Allan Jensen	9
Karls Data	11
Anker Jørgensen	14
Peter Sabroe	17
Svend Nielsen	19
Jørgen Christiansen	23
Carl Körvell	27
Svend Åge Mortensen	35
Billedserie	44
Gunnar Christensen	51
Bibi Barslund	59
Svend Erik Isakson	63
Billedserie	65
Sofus Jensen	82
Oluf Nielsen	83
Ernst Mortensen	84

SKOVNÆR

Bjarne Jensen

KARL JOHANSEN!

Gennem en menneskealder har Karl Johansen været 1. mand i Jægerspris Kommune.

En begivenhed af den art forekommer ikke så tit i Danmark, så i 1987 blev en gruppe borgere i Jægerspris enige om at finde frem til en værdig hyldest til vores borgmester Karl Johansen ved hans 30 års jubilæum.

Gennem 30 år er der sket en sund og god udvikling i kommunen, en udvikling, der har været magen enighed om, og kun få ting, der har været uenighed om.

En hyldest for 30 års politisk arbejde kan udformes på mange måder.

Vi valgte at lave "Bogen om Karl". Politiske medspillere og modspillere, lokale kunstnere, politiske meningsfæller uden for kommunen, familiemedlemmer, "gamle" venner og kollegaer var med på ideen og gik igang.

Da indlæg og materiale var indsamlet og klar til redigering mistede vi Karl.

Den 21. februar, kun få uger før sit 30-års jubilæum afgik Karl ved døden.

I hilsner og hyldester til Karl er der så meget værdifuldt, varmt og menneskeligt, at vi har valgt at udgive "Bogen om Karl" nu efter Karl alt for tidlige død.

En del af materialet er skrevet til Karl, som hilsen og hyldest. Af hensyn til de meninger og følelser, der er givet udtryk for, er der ikke ændret i det skrevne.

Kun få artikler er skrevet efter Karls død.

Vi tror, at mange borgere vil få genopfrisket erindringer og minder ved at læse bogen.

Vi tror også, at Karl Borgmester vil blive husket mange så fremover i Jægerspris kommune

- for sin politiske indsats,
- for sin måde at være på,
- for sin nærværenhed,
- for sit samvær med borgerne,
- for sin måde at styre en kommune på,
- og ikke mindst fordi han bare var Karl.

Måtte bogen fortælle og bekræfte dette.

Redaktionen.

ALLAN JENSEN

HVIS FØLELSERNE ER DRIVKRAFTEN, MÅ FORNUFTEN VÆRE RORET

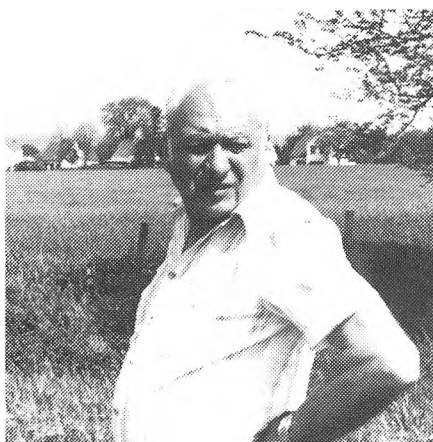
(Poul Henningsen 1964)

For Karl var følelserne, for familien, for vennerne og for de mange tusinde børn og voksne, han havde så tæt kontakt til, drivkraften i hans lokalepolitiske arbejde i 34 år. Men selvom følelserne var med Karl, og af til løb af med ham, var han aldrig i afgørende situationer i tvivl om, at hvis følelserne ikke skulle blive til andet end tomme ord, så måtte den praktiske handling i det daglige arbejde have fornuften ved roret.

Vores Karl Borgmester og hans familie havde om nogen fortjent, at denne bog, der er skrevet medens Karl levede, var blevet overrakt ham på hans jubilæumsdag i april 1988 som en hyldest til det levende og varme menneske, han var.

I skrivende stund må jeg med vemod konstatere, at skæbnen ville det anderledes for Karl, for hans familie og for alle os andre, som også holdt af ham.

Allan

Privat foto

SOGNERÅDET 1954

DA KARL FØRSTE GANG KOM I SOGNERÅDET

Arkivfoto Jægerspris Kommune

Stående fra venstre: R. Gotsæd, Sv. Nielsen, Karl Johansen, Laurits Jørgensen, Thorkild Andersen, Hjalmar Frydendahl.

Siddende fra venstre: Poul Madsen, Peter Christoffersen, Chr. Erlandsen, Ole Olsen og Axel Møller Petersen.

Forrest: Laurits Olsen.

KARLS DATA:

- 1922 Den 9. februar født i Neder Dråby.
- 1929 Indskrevet i Jægerspris skole - nu Vester Mose.
Med skolegang hver anden dag.
- 1937 Udskrevet af Jægerspris skole.
- 1937-41 I malerlære hos malermester berthelsen, Over Dråby.
Teknisk skole, Frederiksborggade, Frederikssund.
- 1941-42 På håndværksskole i Hillerød.
- 1942 Indkaldt til militærtjenste ved marinen.
Stationeret på Holmen i København og en kort
periode på et af marinens fartøjer i Frederikshavn.
- 1943 Tjenestegørende på Holmen, hvor den tyske
besættelsesmagt internerede styrken fra Holmen.
Ca. 1 måneds ufrivilligt ophold i KB-Hallen i
København indtil hjemsendelsen oktober 1943.
- 1943-44 Malersvend i Frederikssund.
- 1944 Aspirant i postetaten med tjenste ved landdistrikt
Ølsted ved Frederiksværk.
- 1945 Efter ansøgning overflyttet til Jægerspris, hvor han
startede som landpostbud på ruten "Sydskolen"
d.v.s. Koblerne, Louiseholm, Nygårde, Dyrnæs og
Mellemeledet.
- 1947 Tjenstemand "rød post" i Jægersprisområdet.
- 1954 Indvalgt i Gerlev-Dråby sogneråd.
- 1958 Sognerådsformand i Gerlev-Dråby Kommune.

- 1970 Borgmester i Jægerspris Kommune efter sammenlægningen med tidl. Kyndby-Krogstrup Kommune.
1988 Den 21. februar døde Karl efter kort tids sygdom.

I april måned kunne Karl have holdt sit 30-års jubilæum som sognerådsformand/Borgmester.

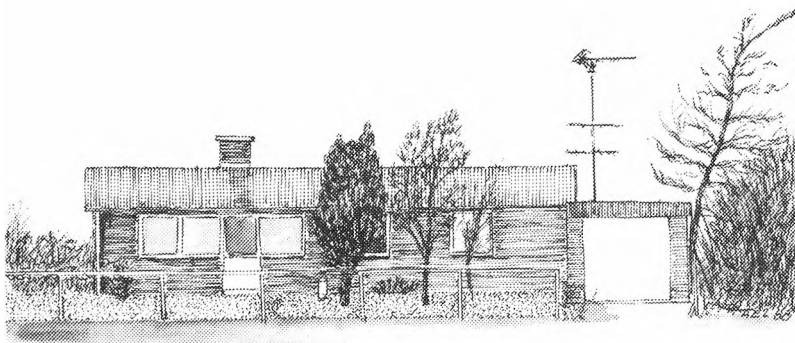
Karl havde i sit politiske liv utallige tillidshverv.

Karls barndomshjem på Bakkegårdsvej

Privat foto

DE TO GEOGRAFISKE POLER I EN STOR DEL AF
KARL JOHANSENS TILVÆRELSE

Med venlig hilsen

A. E. Larsen

A.E. Larsen

Den 8. januar 1988 AJ/kl

Artikel om Karl Johansen, borgmester i Jægerspris Kommune.

Ja, så har Karl været sognerådsformand i 30 år. Ja, han er ganske vist i mellemtiden også blevet borgmester. Ved de mange kommunesammenlægninger, der fandt sted i slutningen af 1960'erne, udvidede sognerådsformanden sit imperium, og uden reel konkurrence blev han den samlende borgmester.

Som postbud, undskyld overpostbud, kom han til at kende næsten hver eneste husstand i sognet, og hans evne til at snakke med folk er legendarisk. Det er dog langt fra mit indtryk, at Karl er ordrig. Det er ikke de mange ord, der er det vigtigste for ham, men det er kontakten med mennesker. Det er heller ikke teorier, der interesserer ham, men de praktiske problemer, der skal løses.

Som leder af sogn og kommune har han både sørget for, at kommunen fulgte med i hele den udvikling, der skulle til, for at man kunne byde borgerne en god service, og samtidig kan man konstatere, at denne udvikling er sket på en måde, så man alligevel har bevaret en særdeles sund økonomi. Men kommunen skulle være et sted, hvor man virkelig tog sig af borgerne og deres problemer. Omsorgen for de ældre har været en af de ting, der har ligget Karl stærkt på sinde, og jeg har endda hørt, at indenrigsministeren nu har fundet ud af, at personalenormeringen i kommunen på dette område er for høj. Det passer jo ikke rigtig Venstre-folkene, for der skal jo spares, og alt for ofte på de forkerte steder.

Men Karl er også kendt for, at han besøger de ældre medborgere, som f.eks. ikke selv kan klare deres selvangivelse. Og de er åbenbart ikke bange for at overlade det til borgmesteren at udfylde deres selvangivelse.

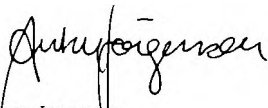
I det daglige er Karl en stilfærdig og særdeles lun person. Han vil ikke tage livet alt for tungt og alvorligt, og han er mand for en god historie. Jeg husker, at han engang ringede til mig og skulle have fremmet en bestemt sag. Det var naturligvis noget med, at han skulle sikre nogle arbejdspladser i kommunen. Men han havde ganske præcis anvisning på, hvad jeg skulle gøre, og hvordan jeg skulle gøre det, hvem jeg skulle tale med, "og hvis du nu skubber det ene sted, og vedkommende minister det andet sted, så vil jeg selvfølgelig presse på fra min position". Selvfølgelig lykkedes den sag for Karl.

Som tidligere partiformand er jeg naturligvis glad for, at Socialdemokratiet står så stærkt i kommunen. Når jeg har deltaget i jeres jubilæumsfest, både i 1981 og i 1986, og i jeres 1. maj arrangement i 1987, og på anden måde har haft kontakt

med partiet i Jægerspris, så ved jeg, at Karl har sin store andel i den stærke position, vi har. Men Karl har også formået at få mange af vores partikammerater til at arbejde energisk på sagen, og jeg tror ikke, jeg fejlvurderer situationen, når jeg siger, at der er fred, harmoni og samtidig aktivitet blandt vore partifæller. Jeg har den opfattelse, at hvor det går godt for Socialdemokratiet, der går det også godt for borgerne i det pågældende samfund.

Når Karl holder op, bliver arven svær at løfte. Men jeg tror, at den gamle har lagt det sådan tilrette, at det nok alligevel skal gå.

Kære Karl, tak for din store indsats for partiet, og for borgerne i Jægerspris Kommune.

Anker Jørgensen

Arkivfoto "De tre Ege"

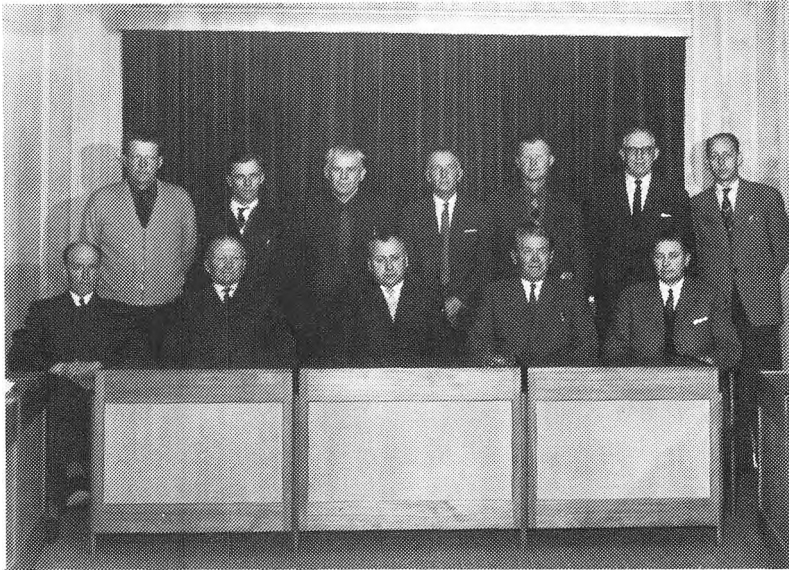
Daværende statsminister Anker Jørgensen deltog i et politisk møde i Kignæshallen i marts 1980, hvor han samtidig benyttede lejligheden til at besøge "De tre Ege" og hilse på beboerne.

Anker Jørgensen erfarede her, at der blev serveret snaps til beboerne hver dag til frokost, måske for at holde medicinpriserne nede og humøret oppe.

Ved senere lejligheder, når Anker mødte folk fra Jægerspris sagde han: "Nåh, det er jo der, de får snaps til frokost på plejehjemmet."

SOGNERÅD 1958

FØRSTE GANG SOM SOGNERÅDSFORMAND

Arkivfoto Jægerspris Kommune

Bagerst fra venstre: Laurits Jørgensen S, Svend Nielsen S, Cornelius Hansen S, Hjalmar Frydendahl (Retstatspartiet), Poul Madsen V, Hans Nielsen C og Peter Sabro.

Forrest fra venstre: Bochmann B, Peter Christoffersen S, Karl Johansen S, Chr. Erlandsen V og Roar Gotsæd V.

PETER SABROE

KARL BORGMESTER.

I anledning af den frivillige afgang som borgmester i Jægerspris kommunes tjeneste efter 30 års ihærdigt arbejde, er jeg vel den nærmeste til at ønske dig et godt otium, idet jeg er den, der har arbejdet tættest sammen med dig i omtrent alle disse år som henholdsvis sognerådsformand og borgmester.

Det har været mange begivenhedsrige år, hvor der har været stor aktivitet vedrørende kommunens udvikling fra en mindre landkommune til en mellemstor kommune, en rimelig glidende udvikling, der har gjort det muligt at gennemføre mange store opgaver. Det gælder skoler, syge- og plejehjem, pensionistboliger, beskyttede pensionistboliger, institutioner for børne- og ungdomsarbejdet, i tilknytning til syge- og plejehjemmet en tilbygning med aflastningspladser for ældre og invalider, idrætshaller med idrætspladser, nyt rådhus, lægehus, et stort kloakeringsprojekt for den sydlige del af kommunen med moderne rensningsanlæg, rensningsanlæg for Jægerspris by, Skovsognets vandværk, Femhøj Vandværk, Bibliotek i det gamle rådhus, Materialebygning, bygning af brandstation og meget mere, der ikke kan specificeres helt og holdent.

Du har været aktiv inden for området med at skaffe nye boliger i kommunen, igennem byplaner og lokalplaner, således at vi i dag har en rimelig dækning af det behov, der er lige i øjeblikket, men jeg ved, at der arbejdes med planer om yderligere udvikling på dette område.

Alle disse ting har du arbejdet ihærdigt for at få gennemført og vel at mærke på en måde, så kommunen i de sidste 16 år har været selvfinansierende. Dette skyldes specielt dine evner til - i samarbejde med dine byrådskolleger - at fastholde en fornuftig skatteudskrivning, der har tilgodeset en opsparing, uden at skatteyderne i væsentlig grad har mærket et "skattetryk".

Du har igennem de mange år jeg har arbejdet sammen med dig vist, at du er i stand til at samarbejde med såvel dine byrådskolleger som det administrative personale.

Jeg personligt vil sige dig tak for den forståelse, du altid har vist mig, når jeg på administrationens vegne er fremkommet

med ønsker og nytænkning inden for mit arbejdsområde. Det er selvfølgelig ikke alle ønsker, der er blevet opfyldt, men du er gået med til en lang række af ønskerne, når det har været økonomisk muligt.

Jeg kan ikke sige, at vi altid har været enige igennem de 27 år, men vi har aldrig været i en situation, hvor vi ikke efter en fornuftig samtale gensidigt har accepteret vores synspunkter.

Det er vel enestående efter så mange år, at vi har kunnet være venner og kammerater lige fra den første dag, hvor du var med til min ansættelse og til nu, hvor du var med til at godkende, at jeg ønskede af gå af med pension.

Jeg kunne godt fortælle mange sjove episoder og også om mange besværligheder, men da mit indlæg er begrænset, vil jeg hellere gemme dette, til vi som pensionister kan mødes over en stille pilsner og snakke om specielt de gode minder.

Jeg ønsker dig et velfortjent godt otium og håber at vi i fremtiden kan mødes i kammeratligt samvær.

Peter Sabroe
Pensioneret
Kommunaldirektør

Privat foto

SVEND NIELSEN

DET STOD KARL FOR

Jeg vil også gerne give nogle oplysninger i anledning af Karls mange år som førstemand i Jægerspris kommune. Karl blev valgt ind i sognerådet i 1954, da der var borgerligt styre. I året 1958 blev han sognerådsformand, sådan hed det dengang. Det var et mærkeligt valg. Valgmaterialet blev kasseret, da de to grupper stod lige, men så tog man til amtet med stemmesedlerne. Der blev et flertal til Socialdemokratiet med kun 2 stemmer.

Det var et stort arbejde at blive førstemand efter så mange års borgerligt styre.

Kommunens økonomi var meget dårlig. Der måtte trækkes på kassekreditten for at betale lønninger til de ansatte. Samarbejdet med kommunesekretæren var meget dårligt, men det vil jeg ikke komme ind på her.

Der kom en ny sekretær efter ca. 2 års forløb. Det var en meget dygtig og samarbejdsvillig mand.

Der var meget at tage fat på. Kommunen havde jo i 1954 indviet halvdelen af Sogneskolen, men den var for lille. Det blev derfor efter megen diskussion endelig vedtaget at udbygge den med en sportshal.

Det var ikke enstemmigt vedtaget. Der var nogle, der ønskede 2 gymnastiksale, men ved indvielsen blev der sagt, at skoleforholdene var nogle af de bedste i amtet, og det har de været lige siden.

Ældreboliger var også under al kritik. Der var jo det gamle plejehjem Kignæs, som var meget brandfarligt.

Efter megen dryftelse frem og tilbage blev der bygget 10 pensionistboliger på Askevej og Rønnevej.

Jeg går lidt hurtigt frem. Der er mange ting jeg kan skrive om, men der er jo flere, der vil fortælle om Karl, så de får sikkert andre ting med.

1966
NAVNESKIFTE
FRA
GERLEV-DRÅBY SOGN
TIL
JÆGERSPRIS KOMMUNE

5 sognerødder fra den socialdemokratiske gruppe i sognerådet 1966.

Byrådsmøderne fandt sted i det gamle kommunekontor (vort nuværende bibliotek på Møllevej).

Fra venstre: Svend Møller Nicolejsen, Elna Hansen, Svend Nielsen, Cornelius Hansen og Laurits Jørgensen.

Arkiv foto/Jægerspris kommune.

Vi nåede så frem til de store udstykninger i Jægerspris, Landerslev, Over Dråby og den private udstykning i Gerlev.

Det var en stor fordel, at det var kommunen, der stod for udstykningen, det gjorde grundene meget billigere.

Dernæst kom så plejehjemmet "De tre Ege"

Det var et gode for de pensionister, som fik deres hjem der, og det fungerer stadigvæk fremragende.

I tilknytning hertil kom alle de gode pensionistboliger på Parkvej.

I 1970 kom sammenlægningen med Kyndby/Krogstrup. Kommunen kom til at hedde Jægerspris. Karl gjorde et fantastisk stykke arbejde for at få det op at stå. Byrådet blev udvidet til 15 medlemmer, hvoraf Karls gruppe bestod af 10.

Karl har haft mange forskellige partier at samarbejde med. Der var De Radikale, Fremskridtspartiet og SF, også Retsstatspartiet, foruden de to gamle partier Venstre og Konservative.

Alle fandt et godt samarbejde på grund af Karls måde at lede møderne på.

Vi må ikke glemme kloak Syd, som har været en hård nød at knække.

Jeg synes, at det har været et gode for kommunen, at man har bygget Møllehegnet og Mølleparken med mange gode lejligheder.

Det er mange af de ting, som jeg mener, at Karl har stået for. Der kunne skrives mange flere ting, men så bliver det jo historie.

Jeg vil gerne sige Karl tak for alt det, han har gjort for vores kommune.

Det er fantastisk, når jeg tænker tilbage til 1954 og frem til 1988.

Vi fik ikke sagt Karl tak for alt det, han har gjort for vores kommune.

Jeg er glad for de 24 år, vi arbejdede sammen.

Svend Nielsen

Kignæsgården

Foto: Lokalthistorisk Arkiv.

Det gamle plejehjem "Kignæsgården", som Sv. Nielsen omtaler som brandfarligt og forældet, var en tidligere lystgård for en skibsreder.

Gerlev-Dråby kommune købte gården i 1949 og indrettede den til plejehjem. Plejehjemmet blev indviet den 19. september 1949.

Den 11. december 1971 kunne man læse i avisen, at der var løsoøreauktion på Kignæsgården, hvor der bl.a. var en del effekter fra det gamle plejehjem.

Auktionen indbragte ca. 5.000,00 kr.

Det nye plejehjem "De tre Ege" blev taget i brug i januar 1971.

JØRGEN CHRISTIANSEN

50-ÅRS SAMARBEJDE PÅ FORSKELLIGE POSTER

Når jeg tænker tilbage på et langt livs samarbejde med min gode ven Karl Johansen, vil jeg begynde med Teknisk Skole i Frederikssund. Malerlærlinge, slagterlærlinge og typograflærlinge gik sammen i den såkaldte malerklasse, og da vi ikke var så mange elever i malerklassen, kom vi til at kende hinanden temmelig godt. Da Karl Johansen og jeg var aktive fodboldspillere, henholdsvis i J.I.K. og F.I.K., drøftede vi ofte de fodboldkampe, vi havde spillet mod hinanden i vore respektive klubber, eller de kampe, vi havde spillet mod andre klubber.

Her skal det vel også nævnes, at vi begge to senere har opnået at blive æresmedlemmer i vore idrætsklubber.

Senere blev det et udbytterigt politisk samarbejde for os begge. Karl Johansen blev valgt ind i sognerådet i 1954, og 4 år før var jeg blevet valgt ind i byrådet. Helt naturligt har vi gennem de mange år drøftet mange fælles politiske sager, og talt om hvordan vi skulle tackle de mange nye love, der trådte i kraft efter kommunesammenlægningerne i 1970. Ved de mange fælleskommunale møder og borgmestermøder gennem årene har vi ofte haft et samstemmende politisk standpunkt, når vi udtrykte vore meninger om kommunernes mangartede problemer.

Karl Johansen var også stedfortræder i Frederiksborg Amtsråd i 6 måneder i 1984. Da han som bekendt ikke havde kørekort eller bil, var det helt naturligt, at han og jeg kørte sammen i min bil. Så fik vi samtidig anledning til at tale om arbejdet både i byråd og i amtsråd.

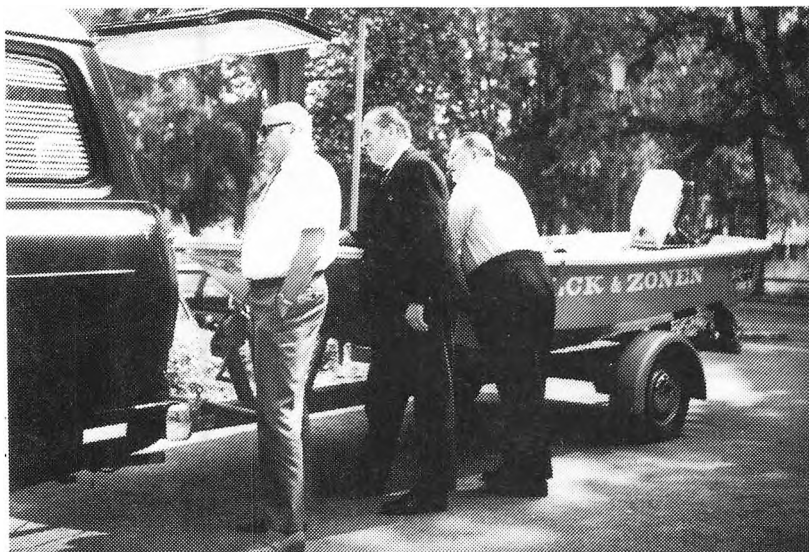
Men også andre steder end i det politiske liv har Karl Johansen og jeg samarbejdet. Da Sparekassen SDS i Frederikssund afdelingens område skulle vælge et nyt lokalrådsmedlem i Jægerspris kommune, var det en selvfølgelig ting, at Karl Johansen blev valgt, og samtidig blev han medlem af regionsrådet for Frederiksborgregionen. Karl Johansens store lokalkendskab har været til gavn for Sparekassens virksomhed i Hornsherred, og der har

altid været lyttet til hans saglige indlæg ved Sparekassens møder Karl Johansen havde også mange positive ord til indstillinger, når der skulle uddeles midler af Sparekassens gavefond eller af Byggeinstitutionen "Eget Hus"-fond.

Også i Kreditforeningen Danmarks lokalråd i Frederiksborg amt har vi haft sæde sammen i en årrække, ligesom vi sammen sad i bestyrelsen for Ambulanceselskabet for Frederikssund Sygehus, iøvrigt et ambulanceselskab som ikke eksisterer mere.

Jeg vil mindes Karl Johansen som en særdeles god kammerat, en retlinet politisk meningsfælle, en dygtig borgmesterkollega, en økonomisk indsigtfuld kollega i bestyrelsen for Byggeinstitutionen "Eget Hus" samt i lokalrådene for Sparekassen SDS og Kreditforeningen Danmark.

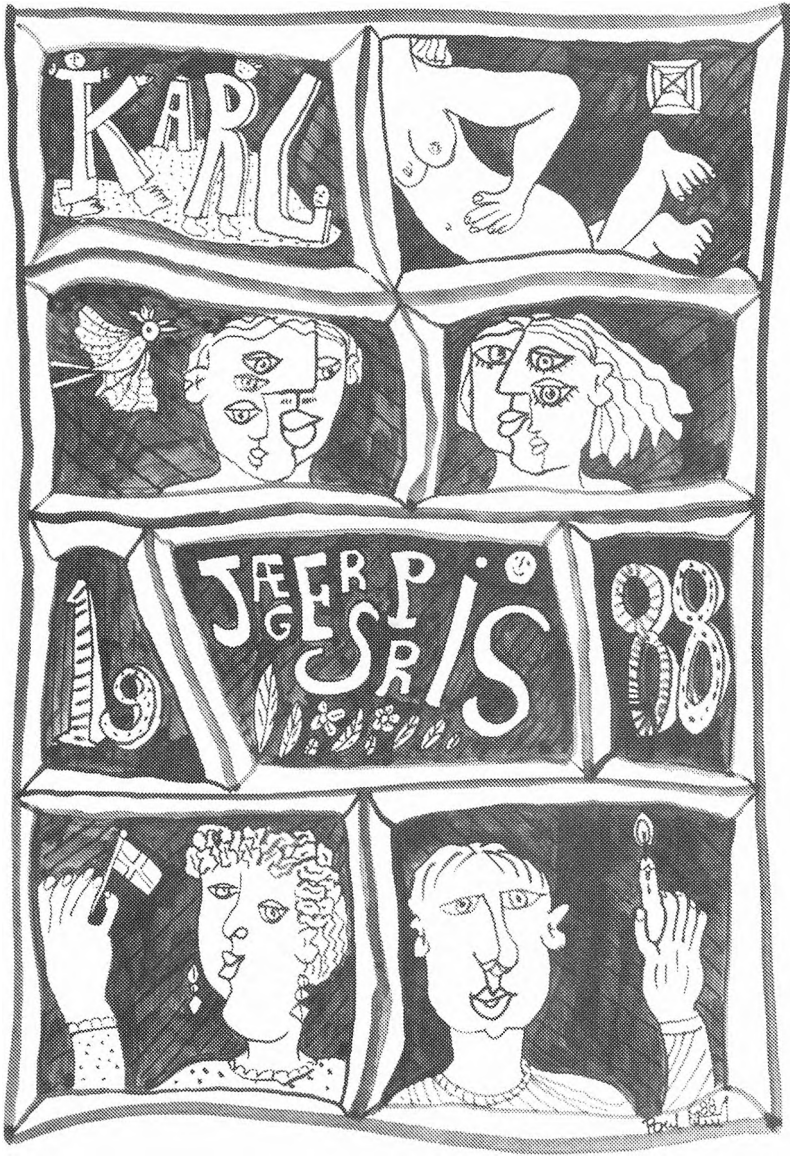
Jørgen Christiansen
Borgmester i Frederikssund

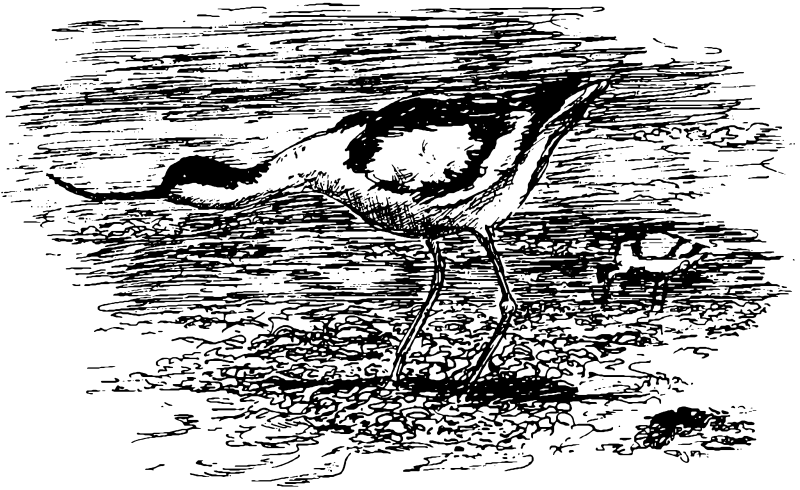
Borgmestrene Karl Johansen, Jægerspris, Jørgen Christiansen, Frederikssund, og Poul Larsen, Skibby, ved præsentationen af Falcks nye ambulance og redningsbåd i Kalvøanlægget i Frederikssund i juli 1971.

Privat foto.

Poul Erik Petersen

1912

1912

Bjarne Jensen

CARL KÖRVELL

KARL – EN LIVSGLAD REJSEKAMMERAT, (Men du skal ha' konditionen i orden).

Efter kommunesammenlægningen i 1970 var der nok at se til for den tidligere sognerådsformand, nu borgmester Karl Johansen.

Titlerne har Karl aldrig interesseret sig for, og han nægtede kategorisk at modtage eller bære en borgmesterkæde. Ideen var fremme i 1970, men blev så arkiveret - indtil videre.

Med eller uden borgmesterkæde følger der altid en række repræsentative pligter med borgmesterposten. Nu var det ikke tilstrækkeligt at cykle rundt i kommunen og hilse på borgerne, selv om det er god borgmesteraktivitet, for nu fremstod der ønske om at etablere nordisk venskabsbyarbejde. Mange sogne- og købstadskommuner havde venskabsbyer, men i Jægerspris havde man ikke rigtig haft tid eller råd til en sådan "luksus". Hvad ville Jægersprisborgerne og vælgerforeningens medlemmer ikke sige, hvis kommunekassen skulle være med til at finansiere sådan noget?

Men Karl måtte tage emnet alvorligt, for i januar 1971 fremsatte "Vice-Larsen" skriftligt forslag til oprettelse af nordisk venskabsbyarbejde. (Vice-Larsen - AEL - pens. ledende skoleinspektør A.E. Larsen).

I den nye primærkommune havde man også fået kulturudvalg, hvis første formand var daværende viceborgmester, snedker Svend Nielsen. I lærerkredse fik udvalget hurtigt benævnelsen "snedkerudvalget". Karl havde store betænkeligheder, for han var overbevist om, at den egentlige udveksling mellem nordiske byer alene ville blive indskrænket til byrådsplan, og så havde det ikke rigtig værdi i forhold til udgifterne. For ham skulle det dreje sig om bl.a. idræts- og foreningslivet samt skoleungdommen. Forslaget fik imidlertid fuld opbakning fra alle sider, og i et byrådsmøde den 16. maj 1972 måtte Karl "sluge kamelen".

Vi havde ingen erfaring i venskabsbyarbejde, men forventningerne var store. I første omgang blev venskabsblikket rettet mod Sverige, hvor vi efter 1 1/2 års meget langsommelig procedure fik anvist Vetlanda i Småland af Foreningen Norden i

København.

Vi skulle helt frem til oktober 1974, før forbindelsen til Lunner i Norge blev etableret. Senere er Loppi i Finland og Hemer og Sottrum i Vesttyskland kommet til.

Karl fik som altid ret, for han havde ikke et øjeblik troet på, at venskabsbyforbindelser kunne etableres på kort tid.

Så oprandt den store dag - den 15. oktober 1973 - hvor en delegation fra Jægerspris kommune skulle på officielt venskabsbybesøg i Vetlanda i Småland. Økonomiudvalget havde givet bevillingen og byrådet de bedste ønsker. Holdet bestod af Karl, Peter Sabroe, Niels Bork, Preben Andersen, Børge Knudsen, Anker Christiansen, Carl Körvell samt redaktøren ved amtsavisen Ingvard Nielsen.

Karl var altid lidt skeptisk og fåmælt overfor nye og ukendte aktiviteter. Det gik ikke så meget på, om vi kunne "klare opgaven", men mest på usikkerheden overfor det store skovområde i Småland (det var derfra de store udvandringers skete i 30'erne på grund af fattigdom), hvor bl.a. Pinsemissionen havde godt fat i nakken på sognebørnene. Nå, vi kom da af sted i en gammel minibus med Helge-vognmand som pilot (dynamoen var bundet op med ståltråd, og vi blev trukket igang, da vi skulle hjem). Der var godt med proviant, og på Øresundsoverfarten måtte vi lige smage på Wiibroes flagbajer. Og så gik det ellers mod nordøst med højt humør. Nok har vi store fyrretræer i Nordskoven, men i Småland er det nærmest kæmper. Meget imponerende at køre igennem en sådan skov. Vi landede ved Vetlanda rådhus efter tidsplanen og blev indkvarteret på Stads-hotellet på den modsatte side af Torvet. Pinsemissionen lå i midten med flot neonlys.

Stadshotellet var af ældre dato og ret så trist, men rådhuset var til gengæld noget af det flotteste, vi længe havde set. Et kommunalt "palads" i beton, marmor, glas og rustfrit stål. Karl rankede ryggen, da vi fik forklaret, at det var en dansk arkitekt, der havde tegnet hele herligheden. Meget stilige og flotte omgivelser, og det går altid lidt ud over hyggen. Turistforeningen havde i forhallen et meget flot kontorlandskab med fast personale i åbningstiden. Vi havde sludret noget om, at rådhuset nok var prydet af en masse høje, flotte og blonde svenske ungmøer, men vi så ikke noget til dem. Personalet ville ikke "beses" af

gæstegrupper og det måtte man acceptere - meget rimeligt. Mødelokaler og byrådssal var helt i særklasse - vi var alle meget imponerede. Den officielle velkomst foregik i byrådssalen (48 medlemmer), hvor den svenske borgmester (ordførende), kanslichefen (komm.dir.), og nogle embedsmænd bød velkommen. Så oksede vi rundt i det store flotte hus i et par timer, og også i den situation er Karl stærk. Han har sin stærke kondition fra de mange gode år i postetaten.

Jeg tror nok Peter var den første, der nævnte ordet ØL, men ingen reagerede på en fin hentydning. Så blev vi ført ind i et udvalgsværelse, hvor der som alle andre steder var herlige oliemalerier på væggene, tykke tæpper på gulvet og elegante lædermøbler. De havde samlet en lille gruppe byrådsmedlemmer med socialdirektøren i spidsen. De dannede panel med os som tilhørere, og det hele virkede meget alvorligt. Så holdt de et mindre foredrag om alkoholproblemer og drikkevaner, men ingen af os følte sig "tynget" af den grund. Det gik op for os, at i Sverige er det en kommunal opgave at drive alkoholiker- og afvænningshjem - meget udgiftskrævende. I Danmark tager staten sig af den side af vores tilværelse. Vi fik lejlighed til at stille spørgsmål til emnet, og på et tidspunkt fortalte en lille og meget tør svensker, at han havde rejst en del i Danmark, som han holdt meget af. Det havde ofte undret ham, at man aldrig så en beruset mand på gaden! Der var stille et øjeblik, hvorpå det ærede medlem Børge Knudsen sagde: "Det tror da faen, de kører bil allesammen". Vi måtte grine højlydt, men vores svenske værter kunne ikke se noget sjovt i den forklaring.

Tiden blev så fremskreden, at vi fik lov at gå over torvet til hotellet for at vende skjorten. Der var indbudt til spisning i "Rådhuskælderen" under rådhuset, hvor noget-svarende til økonomiudvalget var vært. Herlig kælder med hygge, lang bardisk og kakler på væggene. Forplejningen var en blanding af koldt bord og varm mad, og det var meget lækkert. Der var masser af silde- og fiskeretter, og vi danskere var blandet mellem værtsfolkene. Der var ikke en eneste pilsner at skue i al herligheden. Karl var forinden kommet i snak med en god socialdemokrat, og han spurgte ham diskret, og det kunne ha' sin rigtighed, at vi ikke skulle ha' et enkelt glas til maden. "Selvfølgelig", erklærede vores partifælle, men I må selv købe det, for

der må ikke forekomme øl, vin eller spiritus på det kommunale regnskab. Karl beordrede mig over at tanke op med nogle pilsnere og en flaske skåne-brændevin. "Så, "sagde Karl", nu skal I bare se Peters hoved". Og ganske rigtigt, der gik ikke mange sekunder, før det lød ovre fra Peters bord: "Sig mig, hvor faen har I fået det fra?" Bifaldet udeblev ikke, og det viste sig da at de fleste svenskere også købte ind til maden, og de "tørslagte" blandede sig slet ikke i vores små glæder.

Vi havde en dejlig aften, hvor Karl underholdt svenskerne med at fortælle om Jægerspris kommune og vores måde at tackle sagerne på.

Helge-vognmand havde fået ordre (Bork & Preben) til at sørge for lidt pilsnere, og han havde benyttet ventetiden til et besøg i spritbolaget. Daværende skoleinspektør Jørgen Odin og hans søde kone Kathe fulgte med os hjem til hotellet, hvor de nød nogle dåseøl sammen med os. Nattevagten bad os dæmpe en smule ned, for der var andre sovende gæster på hotellet. Ingvard fra antsavisen havde gjort notater på størrelse med en roman, og han skulle endelig ha' fat i redaktionen næste morgen. Om morgenen var det svært at få Børge op, og vi andre havde papirkurvene godt fulde af tomme øldåser. En kort rådslagning gav det resultat, at vi samlede alle de tomme dåser og lagde dem oven på Børges seng, så man faktisk kun kunne se hans voksne overskæg. Da han omsider lettede sig fra sit leje, gik det ikke stille af, og ingen af os aner, hvordan han klarede situationen med rengøringspersonalet, men det har nok kostet ham lidt lomme penge at få ryddet op.

Om formiddagen besøgte vi nogle industrivirksomheder, hvor vi bl.a. fik demonstreret træindustri lige fra træet på roden til færdige huse. Meget imponerende. Vi besøgte også en skole, der rummede både grundskole, gymnasium og teknisk skole. Vi spiste varm mad sammen med eleverne i elevkantinen, og Karl drak helt ubesværet mælk til.

Dagen efter havde de samlet en masse foreningsrepræsentanter, så vi kunne hilse på og udveksle adresser med henblik på det efterfølgende venskabsbyarbejde. Meget rare og positive mennesker, der alle berømmede lille Danmark nok så meget. Karl fortalte om Jægerspris og vores foreningsliv, hvor specielt fodbold har hans interesse. Vi fik frokost bestående af et

”landgangsbrød” og sodavand - brødet var ganske udmærket.

Der skete så meget hele tiden, så Ingvard slet ikke fik tid til at ringe hjem til redaktionen, og han nåede faktisk slet ikke at sende noget hjem fra hele opholdet, men det siger lidt om, hvor krævende arrangementet var.

Det vil række for vidt at beskrive mine mange rige oplevelser sammen med Karl på denne første udlandstur, men det skal slås fast, at han er alletiders rejsekammerat, og der er ikke noget med at ”skuffen hænger” om morgenen, som det ofte sker hjemme på rådhuset.

I pinsen 1975 besøgte vi officielt Lunner kommune i Norge med en anden holdopstilling, og nu var Peer Pedersen blevet formand efter valget i 1974. Lad mig helt ærligt fortælle (og jeg ved, at Karl giver mig ret), at nok er der dejligt i Vetlanda, men vores norske venner i Lunner er bare sagen. Det blev alletiders succes, og det skyldes ikke mindst, at både Karl og Else var med. Forud var det os andre og ikke Karl, der havde betænkeligheder m.h.t. ”borgmesterinden”. Skulle vi nu tidligt i seng? Kunne vi tage en pilsner til maden? og hvad med vores morgenbitter? - Aldeles ubegrundet nervøsitet, for det var en sand fornøjelse at have Else med. Hun deltog på lige fod med os andre - også med morgenbitteren. Højt humør hele vejen og absolut ingen syrlige bemærkninger overhovedet, heller ikke da vi festede med nordmændene om aftenen - det var faktisk som en bedre Jægersprisfest. Karl og Else var et særdeles værdigt lederpar for vores lille gruppe - tak for det.

Karl fik revideret sin opfattelse af venskabsbyarbejdet, og han har senere fået mange beviser for, at vi fik gang i udvekslingerne ud over byrådsniveauet, for talrige børn og unge fra foreningerne og skolerne har haft glæde og udbytte af et besøg i Lunner eller Vetlanda. Karl har bl.a. selv haft den gamle borgmester fra Lunner indkvarteret privat.

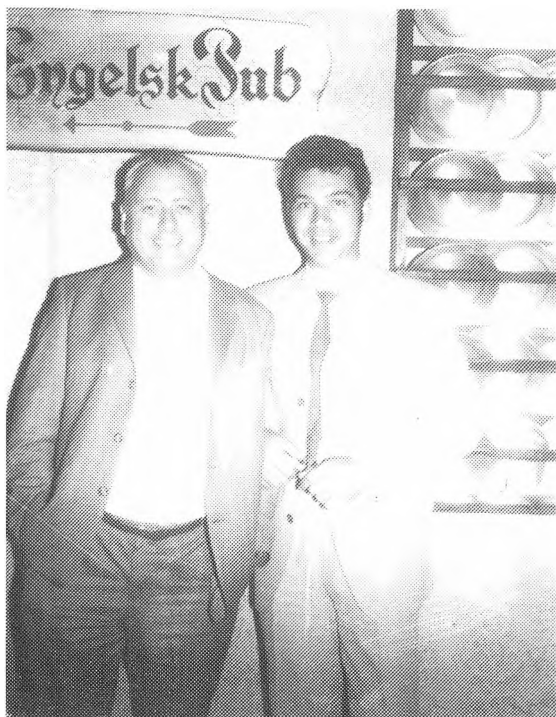
Karl har også sammen med skoleorkesteret viste de røde - hvide farver i Sottrum i Vesttyskland, og senest i august 1984 var Karl sammen med Poul Madsen og Johnna Hermansen i Loppi i Findland.

Det må konstateres, at venskabsbyarbejdet er kommet for at blive og for at blive udbygget i takt med de tidsmæssige og økonomiske muligheder.

I fremtiden skal vi alle lære at tænke og handle, ikke bare nordisk men europæisk, for i den sammenhæng ligger fremtiden - også kulturelt. Karl Borgmester har stået i spidsen for denne indgang og været med til at skabe det grundlag, der skal bære det hele videre. Det har Karl gjort på en uformel og kammeratlig måde, som er meget værdifuld, og som mange får glæde og gavn af.

Karl, du har mange rige minder at tænke tilbage på fra dit lange kommunale liv, og hvis du skal ha' yderligere frisket op fra de sidste 20 år, kan vi da tage en pot billard i din dejlige kælder, så går snakken af sig selv, og Else siger når vi skal gå hjem.

Carl Körvell.

"Farende svende" 1969.

Privat foto.

Sfirvehi Jaganpui skytekeman

Bjarne Jensen

1970

BORGMESTER I. GANG EFTER
KOMMUNESAMMENLÆGNINGEN

Arkivfoto: Jægerspris Kommune

Byrådsbilled 1970.

Fra venstre: kommuneing. Flemming Larsen, Preben Andersen, Anker Christiansen, K.M. Andersen, Bibi Barslund, Sv. Åge Søgaard, Jørgen Christensen, Erling Pedersen, Eigil Frederiksen, Verner Larsen, Peer Pedersen og komm.dir. Peter Sabroe.

Siddende: Børge Knudsen, Niels Borch Sørensen, Karl, Svend Nielsen og Sv. Aa. Mortensen.

SVEND ÅGE MORTENSEN

22 år i opposition

Det var med spændt forventning, jeg i 1966 indtog en plads i det daværende Jægerspris sogneråd. Skulle jeg være med i et politisk spil, hvor meningene stod skarpt over for hinanden, eller skulle jeg deltage i et politisk samarbejde, hvor forhandling ud fra forskellig politisk observans skulle føre frem til resultater, som gavnede Jægerspris kommunes borgere.

Jeg opdagede ret hurtigt, at det var det sidste, der var gældende, vel ikke mindst på grund af det specielle gode personlige forhold, der var mellem Christian Erlandsen og Karl.

Da vi i 1970 havde haft kommunesammenlægningen, kom jeg til at stå som leder af oppositionen og som formidler af det fremtidige borgerlige arbejde i kommunalbestyrelsen. Selv om den borgerlige gruppe var i mindretal, blev jeg hurtigt klar over, at Karl var indstillet på, at de afgørelser, der skulle træffes i kommunalbestyrelsen, skete i enighed gennem forhandling, frem til et fornuftigt resultat, alle kunne stå inde for. Muligheden herfor var også tilstede.

Hvis vi ser på partiernes oplæg, når der har været afholdt valg til kommunalbestyrelsen, har der på de fleste punkter været tale om nuancer i målsætningen af det, der skulle ske i Jægerspris kommune.

Den økonomiske linie har vi aldrig været uenige om. Men skal jeg nævne et punkt, som vi sjældent var enige om, så er det grundskyldspromillen.

Som afslutning må jeg sige, at den måde Karl har forvaltet sit hverv som borgmester på, har bevirket, at det har været vanskeligt at føre en saglig og ansvarlig opposition. Karl har gennem årene evnet at gennemføre et fornuftigt samarbejde med gensidig respekt for andres meninger.

Den linie, Karl har gennemført, tjener ham til ære, Jægerspris Kommunes borgere til gavn. Derved blev Karl Borgmester en institution i Jægerspris Kommune.

Det var 22 års godt samarbejde.

Svend Aage Mortensen
2. Viceborgmester

Borgmester 1
Det bli
de eksst

Jægerspris borgmester:
Vi ved ikke om vi kan få
lov til at investere...
Jægerspris Kommune:
Har købt obligationer
for tre millioner kr.

Henstillingerne fra
regeringen overskrides
med 41,3 millioner kr.

Der er admini
mener borgn

Borgmester Karl Johansen:
Store projekter
skal igangsættes

Der regnes nu med 30 mill.
til Sogneskolens ombygning

Ungdommen i midten for
anlæg til 16,8 millioner kr.

Ønsker at investere

Karl Johansen

er småt med
a bevillinger

Jægerspris kommune har
1981-budget på 170,7 mill. kr.

Dyrt for kommunen -
billigt for de ældre

streret fornuftigt
ster Karl Johansen

Skatteprocent på 13,5

Ønsker at fastholde
beskatningsprocent

Vi vil uden om en lånoptagning

Kirkeskatten falder i
Jægerspris kommune

Hallen vil koste
godt en mill. kr.

26 mill. kr. på tre år

rekreativt område for hovedstad

Valgt til den ottende borgmesterperiode

Karl Borgmester Borgermødet holdes på „De tre Ege”
Kommunen blev en hal „rigere”
Giftofogeden på privatbesøg

Jægerspris' borgmester:

— Vi fik mange boliger

Jægerspris er for kedelig

Den gamle mølle klar til indvielse
Han har gjort det godt

Borgmester Karl Johansen:

Mange opgaver venter i 1974

Jægerspris skal have en ny skole inden for længe
Økonomisk fremgang, men svagere resultater

Atter kommunalt jordkøb i Gerlev

Milepæl i Jægerspris kommunes historie:

Flaget op over 72 lejligheder

Karl Borgmester

Vi vil ikke lade os behandle på den måde, som vi har været behandlet på i de sidste mange år. Vi vil ikke lade os behandle på den måde, som vi har været behandlet på i de sidste mange år.

En lille kommune
der sætter en ære
i, at alt foregår
i et roligt tempo

Karlit-lofterne
væk fra børnene

Et "fritidshjem" på Femhøj Skole
Enigt byråd lukker nu
Gerlev-forbrændingen

JÆGERSPRIS

Borgmesteren ved årsskiftet:
1975 - et år med
flerestoreproj
dvæsen på egne ben

Jægerspris skal ikke være
gammelmands-kommune

Borgmester Karl Johansen:
Atter et år med
mange opgaver for
Jægerspris kommune

Dejlige klublokaler til JIK

Ny, stor idrætshal rejst i Jægerspris

Karl Johansen, Jægerspris:
Nytårsønske: En
hurtig afgørelse
i kloaksagen i Syd

Karl Johansen, Jægerspris:
1978 et år med stor
kommunal aktivitet

GERLEV-DRÅBY KOMMUNENS
INDTÆGTER OG UDGIFTER
REGNSKABSÅRET 1953-1954

Gerlev-Draaby kommunes
indtægter og udgifter

i regnskabsåret

1953-54

og dens aktiver og passiver

Driftsregnskab for året 1953/54.

Konto	Driftsudgifter:	Bilag	Regnskab	Overslag
XI.	Administrationsudgifter .	13.	84.604,61	94.800
XII.	Udgifter i henhold til lov om offentlig forsorg	14.	99.990,06	71.000
XIII.	Udgifter i henhold til lov om folkeforsikring ..	15.	215.563,04	264.650
XIV. A.	Udgifter i henhold til forskellige sociale love (udenfor socialreformens område)	16.	1.115,35	1.000
B.	Udgifter i henhold til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring ..	17.	17.829,42	20.000
XV.	Skolevæsen	18.	142.724,55	91.400
XVI.	Rets- og politivæsen	19.	0,00	0
XVII.	Medicinalvæsen	20.	6.605,68	8.500
XVIII.	Gader, veje og kloaker ..	21.	115.873,37	146.000
XIX.	Gade- og vejbelysning ...	22.	2.819,70	3.000
XXI.	Den offentlige renholdelse	23.	13.389,70	11.500
XXII.	Brandvæsen	24.	2.360,80	3.000
XXV.	Bidrag til forsk. institutio- ner og formål	25.	16.305,35	4.000
XXVI.	Forskellige andre udgifter	26.	33.300,14	42.180
XXVII.	Afskrivningskonto:	27.		
	Afdrag på kommunens lån		103.329,19	
	Fragår afdrag på tilgode- havender erhvervet for lånemidler		<u>21.972,75</u>	
			81.356,44	
	Fragår beregnede afskriv- ninger i specialregnska- berne		<u>15.536,52</u>	
			65.819,92	
	Anden henlæggelse		<u>12.536,91</u>	<u>67.700</u>
			830.838,60	828.730
	Driftsoverskud anvendt til styrkelse af kassebehold- ningen		<u>131.806,86</u>	<u>-----</u>
			<u>962.645,46</u>	<u>828.730</u>

GERLEV-DRAABY SOGNERÅD, den 16. december 1954

Chr. Erlandsen

Formand

L. Olsen

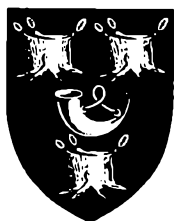
E. Andersen

JÆGERSPRIS KOMMUNES

BUDGET

FOR ÅRET 1988

SAMT BUDGETOVERSLAG
FOR ÅRENE 1989 - 1993

Hovedoversigt til budget

Hele 1000 kroner

	Budget 1988		Budgetoverslag 1989		Budgetoverslag 1990	
	Udgift	Indtægt	Udgift	Indtægt	Udgift	Indtægt
A. DRIFTSVIRKSOMHED (INCL. REFUSION)						
00 Byudvikling, bolig og miljøforanstaltninger	9 086	10 538	9 292	10 731	9 232	11 512
01 Forsyningsvirksomheder, kollektiv trafik, havne m.v.	2 203	2 226	2 503	2 226	2 403	2 226
02 Vejvæsen	5 375	6	5 045	6	5 045	6
03 Undervisning og kultur	44 512	3 785	44 560	3 797	44 166	3 798
Heraf refusion		522		522		522
05 Social og sundhedsvæsen	159 889	87 579	159 890	88 266	159 653	89 544
Heraf refusion		70 017		70 724		72 007
06 Administration, planlægning og fællesudgifter	19 506	255	19 623	255	19 475	255
A DRIFTSVIRKSOMHED I ALT	240 571	104 399	240 714	105 281	239 975	107 341
Heraf refusion		70 539		71 246		72 529
B. ANLÆGSVIRKSOMHED						
00 Byudvikling, bolig og miljøforanstaltninger	16 814	8 300	16 643	5 200	6 282	6 700
01 Forsyningsvirksomheder, kollektiv trafik, havne m.v.						
02 Vejvæsen	5 484		1 725			
03 Undervisning og kultur	1 000					
05 Social og sundhedsvæsen	3 343					
06 Administration, planlægning og fællesudgifter			2 000		2 000	
B ANLÆGSVIRKSOMHED I ALT	26 641	8 300	20 367	5 200	8 282	6 700
Pris- og lønstigninger vedr. hovedkonto 0-6 (bo-årene)			10 250	4 050	19 869	8 564
C.07 RENTER						
I ALT	720	2 574	610	2 578	580	2 582
D.08 FINANSFORSKYDNINGER						
Førogelse af likvide aktiver (08 22)					9 930	
Ovrige finansforskydninger (08 25 08 52)	4 391	948	391	948	391	948
D FINANSFORSKYDNINGER I ALT	4 391	948	391	948	10 321	948
E.08 AFDRAG PÅ LÅN (DEBETSIDEN PÅ 08 55)						
I ALT	1 699		659		661	
A + B + C + D - E + PRIS- OG LØNSTIGNINGER VEDR. HOVEDKONTO 0-6	274 021	114 325	272 992	116 160	279 687	124 238
F.08 FINANSIERING						
Forbrug af likvide aktiver (08 22)		17 969		6 333		
Optagne lån (kreditsiden på 08 55)						
Tilskud til hovedstadsrådet						
Generelle tilskud	1 048	21 882	504	25 535	474	27 042
Udligning af moms	7 596		7 658		7 762	
Skatter	180	128 669	180	127 105	180	125 518
F FINANSIERING I ALT	8 824	168 520	8 342	158 973	8 416	152 560
BALANCE	282 845	282 845	281 334	275 133	288 103	276 798

KARL PÅ KONTORET

foto: Anne Sophie Rubæk Hansen

"KARL I MARKEN"

*Karl var altid med ved Byfesten med sit øltelt. Her i 1975.
Foto: Frederiksborg Amtsavis.*

*Karl besøjer Møllegårdskolen i en emneuge i 1984.
Foto: Anne Sophie Rubæk Hansen.*

*Karl vier sin søn og svigerdatter i 1986.
Privat foto.*

*Karl til 10 års reception for FN-styrkerne i 1974.
Foto: Anne Sophie Rubæk Hansen.*

*Karl planter sin "Borgmestereg" bag ved rådhuset ved sit 25 års
jubilæum 1984. Foto: Jørgen Rubæk Hansen.*

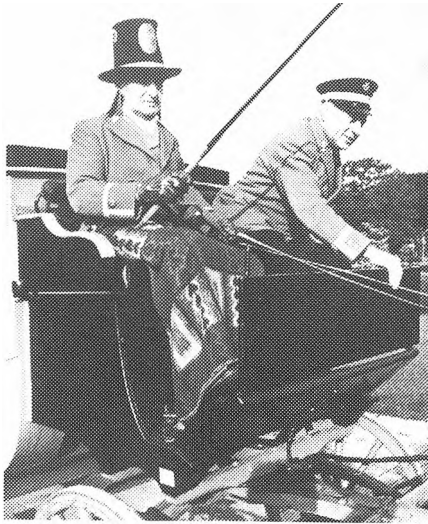
*Brandchefskifte 1. april 1984.
Fra venstre: Nyudnævnt brandchef Erik Johansen, tidligere brandfoged Verner Poulsen i datidens udrustning, Karl borgmester, afgående brandchef Tage Johansen.
Foto: Steen West, Skibby Foto.*

*Else og Karl i Folkedanseroptog i 1978.
Foto: Frederiksborg Amtsavis.*

KARL TIL HEST

*Karl på postvogn ved Jægerspris
postkontors 100-års jubilæum.
Foto: Lokalthistorisk arkiv.*

*Ved 25-år borgmester jubilæet blev Karl hentet i den gamle
brandsprøjte.
På billedet ses fra venstre: Aage Mortensen, Stephan, Danny
Kehler, Per Mortensen og Finn Thomasen. Privat foto*

Privat foto.

Det gælder om at holde fast

og ikke tabe balancen.

Indvielse af Kignæsmlen.

Privat foto.

GUNNAR CHRISTENSEN

SOM JEG KENDER KARL

Karl i kongens klæ'r.

Privat foto.

Karl har haft den sjældne oplevelse at være borgmester i næsten 30 år. Der kunne helt sikkert skrives et digert værk om denne lange periode. Jeg vil blot skrive et kort indlæg om Karl, som jeg kender, ikke så meget om politik, men nok mere om mennesket bag politikerens. Bortset fra et par ekstreme afvigere er der ingen, der er i tvivl om, at Karl har gjort det godt i sin lange politiske karriere. Karl har altid haft borgernes tillid og bevågenhed. Dette bevises af, at hans personlige stemmetal gennem årene altid har været stigende. Karl er en dygtig politiker, det hersker der vist ikke to meninger om, men jeg tør nok sige, at

han har sin egen specielle måde at være det på. Dette sagt i ordets bedste betydning. Netop Karls måde at varetage sit ombud på, falder i god jord hos langt de fleste af kommunens borgere. Han giver sig ikke ud for "at være noget", han er det. Jeg må nok inføje, at jeg har haft den glæde at være formand for socialdemokratiets vælgerforening i 7 år og har siddet 8 år i byrådet. Helt naturligt og nødvendigvis har jeg haft et tæt, og for mig, lærerigt samarbejde med Karl. Det var svært for mig, især i begyndelsen af min formandsperiode, men jeg gik aldrig forgæves til Karl, og jeg skal love for, at der var nok at lære og nok at spørge om. For mig var medlemspleje et vigtigt led i det politiske arbejde, men som ny formand var det virkeligt svært at holde rede på navne og medlemmer i vor partiforening. Men takket være Karls formidable og legendariske hukommelse var der kun få eller næsten ingen af vore medlemmer, som blev glemt ved deres sølv- og guldbryllupper eller runde fødselsdage m.m. Bare spørg Karl, han kender sine bysbørn. vi byggede hus her i Jægerspris i 1969. I den anledning var det jo nødvendigt, i visse tilfælde, at henvende sig på kommunekontoret. Vi var glade for den hjælpsomhed, som blev vist os, men vi blev både forbavset og imponeret af, at borgmesteren ikke havde nogen træffetid. Gå bare ind, han er på kontoret, lød det. Karl har jo ikke nogen bestemt træffetid, det ved alle, man går simpelthen bare ind og taler med Karl om det, man har på hjertet. Jeg har aldrig hørt om nogen, der er blevet afvist. Netop Karls medmenneskelighed er årsag til hans store popularitet.

Første gang jeg så Karl, anede jeg ikke, at han var kommunens borgmester. Jeg så en mand på Askevej, iført malertøj og udstyret med hvidtekost og malerbøtter, i samtale med en anden mand, som jeg på daværende tidspunkt heller ikke kendte. Min gode nabo gjorde mig senere opmærksom på, at det var borgmester Karl Johansen. Jeg blev mildest talt forbavset. Jeg er jo københavner, og de borgmestre, som jeg har set - i avisen altså - var altid i mørkt jakkesæt og som regel udstyret med en fornem og strålende borgmesterkæde.

Med det kendskab jeg har til Karl nu, ved jeg, at der er masser af andre ting, som Karl sætter mere pris på end en borgmesterkæde. Han har altid haft begge ben solidt plantet på jorden - hvis han da ikke lige kører på cykel - Karl har aldrig haft køre-

I 1977 deltog Karl og Gunnar med damer i indvielsen af Møllegårdshallen, her stående på stolene, syngende af hjertens lyst.

Foto: Frederiksborg Amtsavis.

kort, så han kører ikke selv bil, det lader han andre om. Han foretrækker sin cykel, og det er på cykel, de fleste borgere møder borgmesteren. Hans højre eller venstre arm er i næsten konstant bevægelse som genhilsen til både unge og ældre. Alle kender og værdsætter Karl. Jeg har haft et godt - og for mig - lærerigt samarbejde med Karl, men også spændende og til tider særdeles fornøjeligt. Karl er menneskeven, men sandelig også dyreven. En lille sød hund kan virkelig imponere ham og hos ham fremkalde ellers sjældne følelsesmæssige udbrud.

Karl lader sig ikke, eller måske aldrig, imponere af standspersoner, om det så er ministre, grever eller baroner, han er bare sig selv, uden store falbelader. Jeg husker en interessant tur til regeringsbygningen Christiansborg i København. Vi var Karl og hans tro følgesvend, Peter Sabroe, samt Carl Körvell som sekre-

tær og jeg selv som bisidder. Vi skulle mødes med indenrigsminister Egon Jensen. Sagen drejede sig meget kort fortalt om 10 km - grænsen til vort dengang nye lægecenter. I følge PLO's (det er ikke terrorister, men Praktiserende Lægers Organisation) overenskomst med stat og kommuner, skulle beboerne ved Kyndbyværket benytte lægerne i Skibby. Det syntes vi ikke var ret og rimeligt, da Kyndbyværket, som vi alle ved, hører til Jægerspris Kommune.

Det var denne urimelighed, som Karl, via Egon Jensen, skulle prøve at få folketinget til at ændre. Mødet med indenrigsministeren foregik i Snapstinget. Jeg selv var både benøvet og imponeret over at møde indenrigsministeren, ansigt til ansigt. Men mest interessant var det at være tilhører til dialogen mellem Karl og Egon Jensen. Den fandt sted over en snitte og en kold pilsner. Stemningen var aldeles afslappet. De talte sammen, ikke bare som partifæller, men som gode venner. Karls legendariske evne til at skære igennem og ganske kort og præcis fremføre vort problem, kom klart til udtryk her. Egon Jensen var særdeles positiv og lovede at tage sig af sagen i Folketinget. Vi skiltes i bedste forståelse. At problemet på daværende tidspunkt ikke blev løst, kan vi hverken klandre Karl eller Egon Jensen for. Men jeg var stolt af vores borgmester, da vi kørte hjem igen. Politik behøver bestemt ikke at være tør og kedelig - slet ikke med Karl som førstemand. Så længe jeg husker, har vi altid haft et godt og gnidningsløst samarbejde med militæret i Jægersprislejren. Det vidner bl.a. den årlige "kombyskydning" mellem byrådet og Jægersprislejren om.

Jeg vil slutte med at fortælle om en særlig spændende og særdeles fornøjelig ekskursion, som kommandantskabet og byrådet i fællesskab foretog til torpedostationen Kongsøre ved Isefjorden. Vi var inviteret af chefen for torpedostationen, en orlogskaptajn, som jeg ikke husker navnet på. Rejsen skulle foregå ad søvejen i lejrkommandant Jens Petersens kutter "JA-JA". Det hed den faktisk. Det var en ældre og stor dame på over 40 tons og beliggende i Hundested Havn. Her gik vi om bord en tidlig lørdag morgen i strålende solskind.

Lejrens mandskab var iført obligatorisk uniform, vi byrødder var udstyret med regntøj og sejlerhuer på sned. Turen til Kongsøre forløb både festligt og fornøjeligt med kommandanten ved

roret. Alle myldrede ned i skibets salon. Her blev der, som det sig hør og bør ved disse sjældne lejligheder, udkænket kolde drinks, og ingen holdt sig tilbage. Karl fik ærefuldt overladt skipperens stol for bordenden. Her var han rigtigt i sit es. Han er jo også, ligesom jeg selv, forhenværende mariner. Sejlturen forløb godt. Vejret var fint, ingen syge eller sårede. Vel ankommet til Kongsøre, blev vi modtaget af chefen og hans stab. Vi blev behørigt pebet i land (bådsmandspibe). Besøget var særdeles spændende og lærerigt. Vi sluttede af med en let frokost, hvor der bl.a. blev serveret skipperlabskovs. Det var rigtigt maritimt. Under frokosten takkede Karl Borgmester og kommandanten for den smukke modtagelse, vi havde fået på torpedostationen Kongsøre.

I mellemtiden var det blevet et forrygende stormvejr med en vindstyrke på over 20 m/sek. "JA-JA" er et stort og sødygtigt fartøj, så vi havde ingen betænkeligheder ved at stå til søs. Men jeg skal love for, at det blev en barsk oplevelse, som vi sent vil glemme. Kommandanten overlod mig roret i styrehuset. På en bænk bag mig sad en vis (nu desværre hengangen) premiere-løjtnant og led alle søsygens kvaler. Han havde en pøs mellem benene, som han næsten uophørligt knækkede sig i - vi hyggede os rigtigt.

Ved starten af hjemturen søgte alle ned om læ. Men bevar mig vel, hvor "Rasmus" viste tænder. Himmel og hav stod i et, og skibet rullede og slingrede helt afsindigt. Det varede da heller ikke længe, før de fleste af deltagerne, mere eller mindre grønne i ansigterne, måtte på dækket igen. Her lagde de sig helt ude i forenden med regntøj over sig. De arme mennesker blev alligevel godt gennemblødte af vandmasserne, som ustandseligt væltede ind over stævnen. Ca. 1 sømil før Hundested blev jeg afløst af kommandanten. Han tømte resolut brækspanen ud af styrehusvinduet, og jeg gik i salonen til, synes jeg selv, en velfortjent opstrammer.

Det var et festligt og forrygende syn, der mødte mig her. Karl sad ganske uberørt i skipperens stol. Da han så mig, istemet han med høj røst vor lille slagsang: "Hallo min ven, her har du mig tilbage". Næ, flåden overgiver sig aldrig. Børge Knudsen sad på en stol, som rutsjede over dørken fra styrbord til bagbord, alt imens han sang med på omkvædet. Alt, hvad der ikke var nagel-

fast, hvinede rundt i luften eller kurede rundt på dørken. Men Karl fejlede ikke noget, han var helt oppe på mærkerne. En af vore byrådskolleger var mere uheldig. Han blev ramt lige over øjet af et stenkrus, som af skibets vilde slingren blev slynget flyvende gennem salonen. Det så ret dramatisk ud, men han blev ved hjemkomsten lappet sammen igen af en af vore kvikke læger. Bortset fra dette lille uheld, nåede vi alle velbeholdne hjem. Det var en herlig og mindeværdig udflugt.

Til slut vil Jytte og jeg ønske dig Karl rigtig hjertelig til lykke med dit 30 - års borgmesterjubilæum. Tak for mange gode oplevelser og tak for et godt samarbejde.

Du har jo ikke helt forladt os. Vi har dig endnu et par år som menigt medlem af byrådet, og jeg håber at vi fortsat kan mødes i 2'eren over en lille kop "kaffe".

De bedste hilsner Gunnar "Tolder".

KONG KARL

"KORT" og GODT.

Niels Kreiberg.

Bjarne Jensen

BIBI BARSLUND

”POSTEN”

Da jeg i 1970 blev medlem af Jægerspris Byråd, lærte jeg Karl Johansen nærmere at kende. I de fire foregående år i Kyndby-Krogstrup Sogneråd havde ”Posten” for mig kun været en periferisk politiker ”nordude”, men som man ved, blev det et langvarigt bekendtskab, der strakte sig til 1986. Alle disse år med samme borgmester giver selvfølgelig stof til eftertanke.

Karl og jeg var nok det, man kalder et par bløde politiske modstandere,. Vi havde da sandelig hver vores divergerende holdninger, men om de altid var i tråd med partipolitikken i Socialdemokratiet eller Venstre, det vil nok være svært at afgøre.

Karl var, og er, gammeldags i sine synspunkter, men aldrig negativ eller destruktiv - snarere gammeldags på en positiv måde.

Jeg blev i disse mange år voldsomt ”indoktrineret” af Karl i følgende principper: Man stifter ikke gæld, man betaler, hvad man køber, uanset om det er to bajere eller en børnehave! Og man holder, hvad man lover! Basta!

Det er en holdning, som - uanset partifarve - må respekteres højt. Karl fraveg aldrig sine principper hverken over for sine egne parfifæller eller politiske modstandere. De mere private principper var også urokkelige. Karls kærlighed til en stegt rødspætte eller makrelsalat var ufravigelig!

Hans store glæde ved at mindes kommunalpolitik i ”gamle dage”, hvor det var en sport at ”have en ræv bag øret”, og hvor sammenholdet og solidariteten var højsædet, tyder på, at Karl ikke befinder sig vel med nutidens politiske konfrontationer.

I alle disse femten år har jeg haft Karl mistænkt for at være en ”så som så” tilhænger af kvinder i kommunalpolitik. Be’var’s, er det tilfældet, så har han skjult det godt, men jeg tror, at Karl syntes, at politiske madammer er besværlige. De har sære ideer, og så danner de ofte fælles front uanset partifarve. Til gengæld tror jeg, at Karl har nyt at tage de kvindelige politikere med til møder og konferencer udensogns. Men man skulle være præsentabel og opføre sig ordentligt!

”Blemostre” har aldrig været Karls livret, men da han er en

venlig, velopdragen og aldeles uprovokerende borgmester, har selv disse kvindelige rebeller befundet sig godt i hans selskab.

Da det her vil være umuligt at omtale alle de indtryk, jeg har af byrådskollegaen Karl, vil jeg slutte med at sammenligne borgmesteren Karl Johansens politiske adfærd med en udtalelse og påstand, den sovjetiske systemkritiker og menneskeretsforkæmper Yuri Orlov har fremført: "En politiker er ikke humanistisk - fordi en humanist kan ikke være politiker!".

Til en sådan sammenligning kan jeg så tilføje: "Yuri Orlovs påstand ville have været gjort til skamme, hvis han havde haft mulighed for femten års kommunalpolitik i selskab med mennesket og politikerens Karl Johansen".

Bibi

BIBI BARSLUND

”MÆLKEMANDEN”

15 års kommunelpolitik sammen med Karl er også andet end grundskyldspromiller, skatter, veje osv. Det er sandelig også minderige og morsomme episoder. Af dem vil jeg nævne særlig en, som jeg sent vil glemme.

Via socialudvalget var Karl og jeg valgt til at repræsentere Jægerspris Kommune i bestyrelsen for ”De Gamles Hjem” i Skibby. Vi havde ret til 12 pladser på hjemmet ifølge gamle aftaler Skibby og Kyndby-Krogstrup kommuner imellem.

Da vi nåede til slutningen af valgperioden, hvor Karl og jeg skulle give plads for nye i bestyrelsen, var vi inviteret til middag sammen med beboerne på ”De Gamles Hjem”. Den daværende borgmester i Skibby Poul Larsen, var også til stede.

Karl ankom i godt humør. Han fortalte, at han havde været til fødselsdagsfrokost - og der havde ikke manglet noget.

Vi blev ”bænket” ved siden af hinanden, og den dejlige middag, - hvor der heller ikke manglede noget - skred planmæssigt fremad. Overfor os sad et par særdeles hyggelige gamle mænd, som vi underholdt os med.

Ved desserten rejste Poul Larsen sig og sagde et par bevingede ord om ”De Gamles Hjem”. Kort forinden havde Karl siddet og foreholdt mig, hvilken stilling vi to skulle tage til de problemer, som skulle drøftes på det efterfølgende bestyrelsesmøde. Vi var ikke helt i overensstemmelse med hinanden, og de to gamle overfor så med stor nyfikenhed på os.

Turen kom nu til Karls tale. For det første talte han meget hurtigt, dernæst havde han vendt ryggen til vore to bordfæller, hvis høreelse ikke var helt i top, så de havde åbenbart svært ved at forstå, hvem Karl og jeg var. Men det blev vi hurtigt klar over, da den ene rejste sig ved middagens slutning og sagde: ”Tak til dig Poul Larsen for de pæne ord og tak, fordi du tog din datter og svigersøn med her i aften”.

Herpå hævdede han glasset, blinkede til mig og hviskede: ”Selvom der kan komme ”en kurre på tråden”, så er han nu alligevel flink, ham mælkemanden, du er gift med”!!!!

Så man må nok erkende, at Karls og mit sidste møde i bestyrelsen for "De Gamles Hjem": satte sig et minderigt punktum ved at Karl blev mælkemand, borgmesterens svigersøn og min ægtefælle.

Jo, kommunalpolitik ka' være en spøjs affære!

Bibi

AFSKED MED LEDENDE SKOLEINSPEKTØR:

På billedet ses Bibi Barslund, Erling Larsen, Karl Johansen og Poul Madsen.

Foto: Frederiksborg Amtsavis.

SVEND ERIK ISAKSON

”ANFØREREN”

Første gang jeg stiftede bekendskab med dig, var det meget upersonligt.

Den 31. juli 1970 modtog jeg mit kaldsbrev som lærer ved Kyndby-Krogstrup Skole. Brevet var underskrevet af Karl Johansen - Jægerspris Kommune. På det tidspunkt tænkte jeg ikke på, at vore veje senere skulle krydses.

Der skulle gå endnu nogle år, inden jeg første gang fik lejlighed til at lære dig nærmere at kende. Det skete, da jeg som lærerrådsformand deltog på ”rejseholdet”, som rejste Sjælland tyndt for at finde den bedst mulige skole til vores kommune. Du var som borgmester med på turen til Tune. Og jeg kan huske, at du udtrykte din begejstring for Tune Skole. Og da der hos dig aldrig har været ret langt mellem ord og handling, blev det Tune-modellen, som senere blev til Møllegårdskolen! En pædagogisk godt udformet skole, men med visse bygningsmæssige skavanker, som vi dog ikke var opmærksomme på i midten af halvfjerdserne.

Det eneste, jeg ikke kunne blive enig med dig om, var placeringen. Sidenhen er det jo sket, at vi heller ikke altid har været enige. Men kun én gang har jeg oplevet dig vred. Under en diskussion i socialudvalget omkring daginstitutionerne gik bølgerne højt. Der faldt nogle gnubbede ord, og stemningen under resten af mødet var trykket.

Efter den batalje var der ingen grund til flere verbale slagsmål imellem os. Banen var kridtet op. Jeg spillede venstre wing, og du var anfører, der brugte hele banens bredde og strøede om dig med mange præcise afleveringer.

Af og til syntes jeg jo nok, at venstre banehalvdel blev brugt for lidt, men det kan jo skyldes det kolde venstreben.

Du har overkommet en masse. Specielt blev jeg glad, da du ved SF's jubilæum i februar måned 1984 troppede op. En kold og våd formiddag havde du tid og lyst til - sammen med SF'erne - at plante rødbøgen på ”Den røde Plads”. Det var en gestus, der varmede!

I byrådssammenhæng oplevede jeg dig gladest, når du aflagde årsregnskabet.

Det bar tydeligt præg af at være DIT.

I de seneste år er din glæde dog blevet mere behersket. Evidentielle indgreb fra statsmagtens side har sat sine tydelige spor. Kassen er kommet på slankekur og "det kommunale selvstyre" er blevet til en floskel.

Det virker derfor helt symbolsk, at du takker af netop nu.

Til slut vil jeg med en let omskrivning af en kendt statsmands citat, udtrykke, hvad jeg og mange borgere i Jægerspris føler: "Aldrig har en person gjort så meget til gavn for så mange". - Tak!

Svend Erik

Svend Erik Isakson og Karl lægger arm i valgkampen 1974, hvor Knus Blaabjerg, Jens Forup, Svend Aage Mortensen og Svend Aage Søgaard også deltog.

Foto: Frederiksborg Amtsavis.

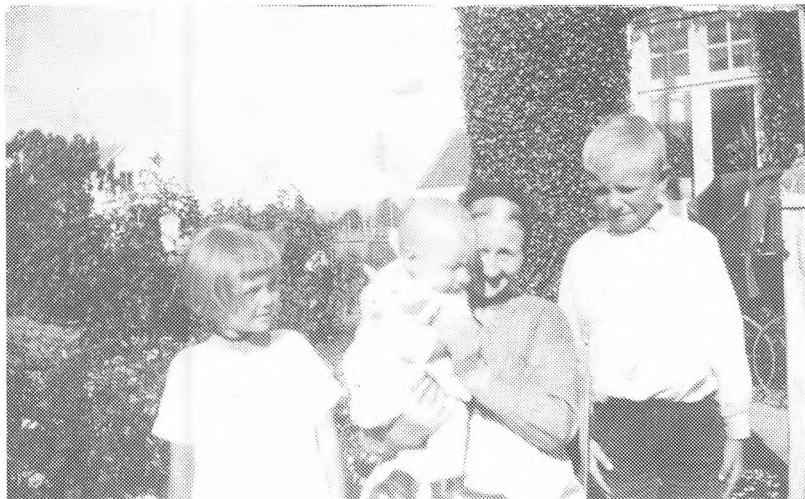

KARLS BARNDOM

Karl

KARLS BARNDOM

Mormor, Lilly (kusine), Karl på armen og Tage Johansen ved siden (1922).

Morfar med Karl på armen og Tage ved siden af (1922).

KARLS BARNDOM

Mormor med Lilly, Tage og Karl - Lilly boede i nr. 3 på Bakkegårdsvej. De tre børn var som søskende.

KARLS BARNDOM

Tage, Karl, Far (Valdemar Johansen "Posten"), Mor (Kirsten Marie Johansen).

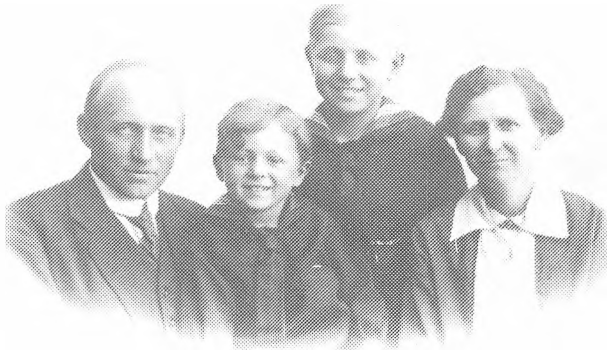
KARLS BARNDOM

*Karl i sneen på Bakkegårdsvej.
I baggrunden den senere ned-
brændte gård.*

Karl med hunden Bob.

Karl med "spytkrølle" og matrostøj.

KARLS SKOLETID

Privat foto.

Privat foto.

KARLS ELSE

*Else og Karls sølvbryllup 28. november 1973.
Foto: Frederiksborg Amtssavis.*

Else fotograferet i haven da hun fyldte 60 år.

Privat foto.

I HJEMMET

Privat foto.

PÅ ARBEJDE

Borgmester Karl Johansen's 25-års jubilæum som kommunalpolitiker.

*Viceborgmester Poul Madsen overrakte Kommunens gave (uret).
Foto: Anne Sophie Rubæk Hansen.*

KARLS BØRN

JØRN FORTÆLLER OM SIN FAR

Jeg var kun knapt tre år, da far blev indvalgt i sognerådet, så af gode grunde har jeg ingen klare erindringer fra tiden før dette skete.

Dengang boede vi til leje oven på hos farfar og farmor på Bakkegårdsvej. I vores første år opholdt vi børn os stort set lige så meget nede hos farmor og farfar, som oppe hos os selv.

Jeg har hørt flere historier, fra dengang far og mor boede hjemme i lejligheden ovenpå hos farmor og farfar. Så gik far ned hjemme i lejligheden ovenpå hos farmor og farfar. Far gik ned hver den 1. i måneden og betalte husleje til farfar. Så gik far ned til farmor sidst på måneden og lånte lidt igen.

Det, vi børn havde ud af det, var jo, når man kom op og fandt ud af, at det absolut ikke var ens livret der blev serveret. Så strøg man ned til farmor og spurgte: "Hvad skal I have i dag?", - og hvis det så gik galt, så boede farmors søster i nr. 3, og det var så sidste udvej.

Det er en af grundene til, at familiens hunde altid har været velnærede. Vi andre tog turen af nød.

Det var nu rart, at familien boede så tæt ved hinanden dengang.

I de år var far ret meget spændt for. Han passede sit job som postbud om formiddagen, så kunne han lige nå hjem og slappe lidt af, inden han skulle videre til sine øvrige pligter.

Ind imellem kunne det være svært at nå begge job. Her har vi børn så, når vi havde fri fra skole, hjulpet til - især med post-ruten.

Vi løb ind med post - det var nok lige så meget for at give en undskyldning for at kunne sige nej til den kop kaffe eller den øl, han blev budt på mange steder.

Specielt de dage, hvor far havde folkepensionen med ud, skulle han ind mange steder, Flere af de ældre skulle lige have en "sludder" med posten. Det var et af månedens højdepunkter.

Det var da også sådan, at der var steder, hvor der skulle være tid til en "snak". Der var bl.a. et sted, hvor de ældre mødtes, når de skulle have aldersrente. De trak en øl op - også til far. Når

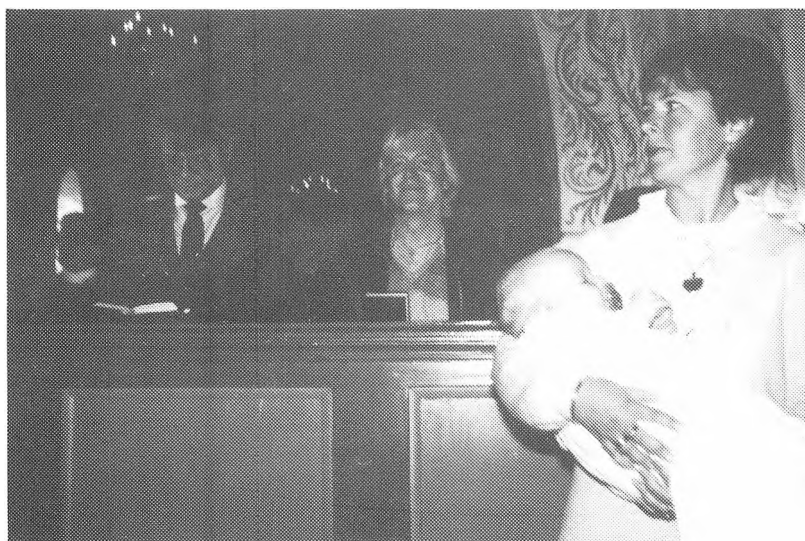
far så var forsinket, og det kunne ske, så kunne der godt stå et par øl, der skulle indhentes, når far nåede frem.

Sidste sted var rådhuset eller kommunkontoret, hvor far skiftede job, men ikke uniform.

Karl med sønnen Ove og barnebarnet Richard.

Privat foto

Sønnen Jørn, svigersønnen Ole, datteren Lis med Richard.
Privat foto.

Far og søn.

Privat foto.

En af mine nuværende kollegaer i Kommunedata har været ansat på kommunekontoret og fortæller, at han blev meget overrasket over at posten, når han havde afleveret posten, uden videre gik ind og satte sig på et af kontorerne.

Jeg vil nok sige, at fordelen ved, at ens far er borgmester, er alle de personligheder, som man møder i sit hjem, både som barn og voksen.

Efter at far blev fuldtidsborgmester, har der ikke været så mange muligheder for at deltage på jobbet. Det var nemmere i den periode, hvor far var sognefoged. Det hverv omfattede bl.a., udstedelse af hundetegn. Dette sikrede mig i nogle år lidt ekstra lomme penge. Jeg skulle samtidig holde vores "Bob" væk fra de firbenede gæster.

Ellers er det under byfesten i "Karls Øltelt", at vi har givet en hjælpende hånd sammen med mange af fars venner.

Der har været mange oplevelser i denne forbindelse, både fra den ene og anden side af disken, så det er ikke nemt at fremhæve noget specielt.

Det skal dog med, at far i de senere år svigtede sin egen forretning lidt for i stedet at gæste "Bamseboden" sammen med børnebørnene. Det er da også lykkedes at hjemføre en hovedgevinst til hver af dem. Det kneb dog gevaldigt at vinde en løve til Jannick. Far måtte på pladsen søndag formiddag og lave en aftale med ham, der havde boden.

Far har selvfølgelig svagheder, bl.a. kan han lide at vædde. I forbindelse med den første "Grevinde Dannermarch" havde han indgået et væddemål om, at han kunne gå 40 km. Derefter fik han provokeret Ove og mig til at gå med. Da ingen af os gik særlig meget, var det en opgave for os. Da de første 20 km. var nået, var vi i hvert fald glade for, at nu gik det hjemad. Far må have haft et særligt stærkt ønske om at få turen afsluttet, for han var helt sikker på, at vi nåede Mellemledet om et øjeblik. Vi var lige ved at få medlidenhed med ham, da vi kort efter nåede Skovens Savværk. Med en efterhånden stærkt humpende far på slæb nåede vi frem til Mellemledet og efter en konsultation i samaritterteltet, begav vi os af sted på sidste etape. Det lykkedes for far at gennemføre og vinde sit væddemål, men der gik flere dage, før han kunne gå normalt igen.

Som det fremgår, er far parat til af gøre meget for at vinde et væddemål. Det er da også sket, at han har tabt med glæde nemlig da han havde indgået et væddemål om, at han ikke ville blive "tosset" med sine børnebørn. Det er han og indrømmer det gerne. Vi børn siger jævnligt til hinanden: "Det var aldrig gået godt, da vi var børn".

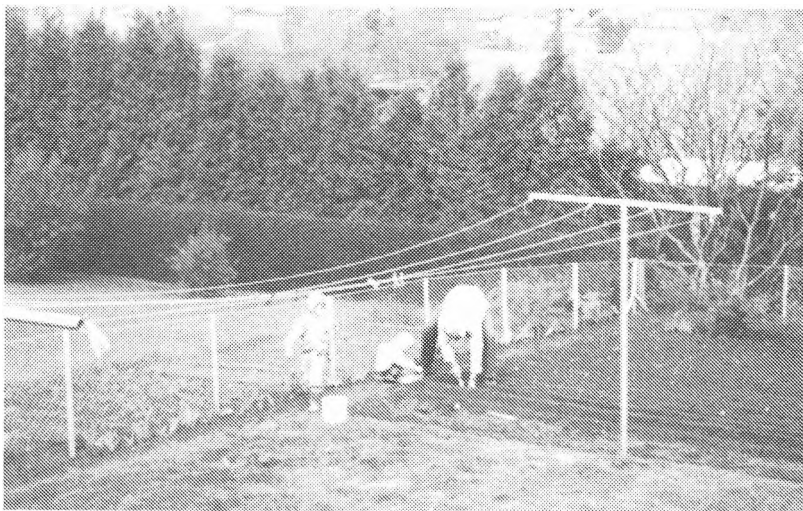
Han tager sig meget af børnebørnene. De er tit med på havearbejde. Jeg kan huske i starten, da vi lige var flyttet op på bakken. Da skulle vi børn ikke gøre os ret meget utilbens, førend straffen lå lige uden for døren. Nu har han fået 3 hjælpere.

Far har tit sine børnebørn med, når der er pligter, hvor de kan være med. De har på skift fået lov til at tænde juletræet på hjørnet af Møllevej.

Nu er det børnebørnene det gælder, dem tager både mor og far sig meget af.

Vi forventer da også, at de får megen glæde af hinanden, når far nu går på pension. Vi håber også, at far stadig vil få tid til overs til at holde sit oprindelige erhverv som maler ved lige.

KARLS BØRNEBØRN

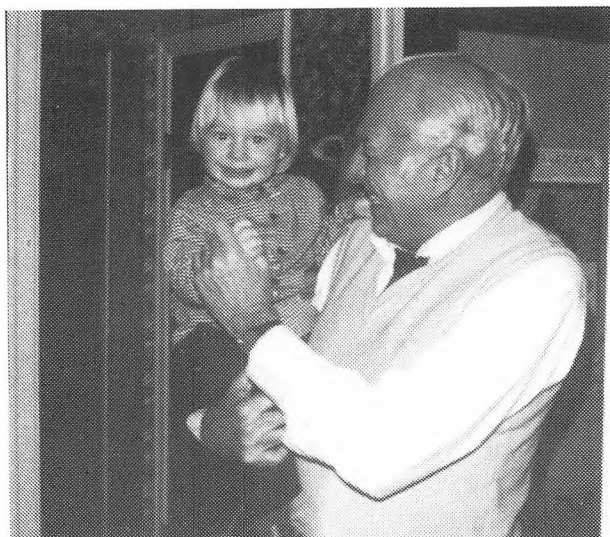

Stehhan, Jannick og farfar lægger kartofler i haven. Privat foto

Stephan og farfar på det nye tag på Magnoliavej. Privat foto

KARLS BØRNEBØRN

Juleaften med Jannick.

Privat foto

*Stephan (fra 1980), Jannick (fra 1983), Richard (fra 1982).
Privat foto.*

KARLS HUNDE

Privat foto.

Privat foto.

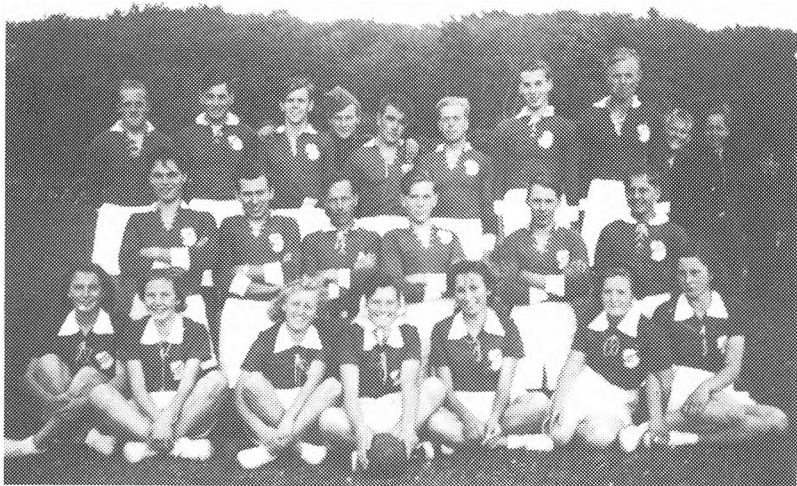

Karl var udlært maler.

Privat foto

KARL SOM SPORTSMAND

Karl som fodboldspiller (1943). Fodbold- og håndboldholdet ses ved indvielsen af Jægerspris Stadion. Privat foto

*Kommunalbestyrelsen som fodboldhold 1970.
Stående: Erik Nord, Chr. Erlandsen, Nørrehave, Karl, Overbetjent Hemmingsen, Karen Madsen, Hartvig Clausen, Aage Mortensen og dommer Flemming Larsen.
Siddende: Elna Hansen, Verner Larsen, Svend Nielsen og Peter Sabro. Privat foto*

KARLS "MERITTER"

SOFUS JENSEN FORTÆLLER

Karl cyklede altid. Jeg var i skoven og gik tit nede i Færgelunden, og så så jeg Karl komme forbi. Han var jo post i Ølsted.

Jeg kan huske, da Jørn blev født. Karl var så stolt. Han kom og fortalte mig det, ih, hvor var han stolt. "Skal vi cykle en tur", sagde Karl. Så cyklede vi til Kulhus. Der var "gamle danse" på kroen. Det så vi lidt på og fik en øl. Så cyklede vi hjem igen. Sådan en tur tog et par timer. Joh, Karl var sandelig stolt, da Jørn blev født.

Karl blev kaldt postens søn. Karls far, Valdemar, var jo også post. I strenge vintre med meget sne, stod Karls far på ski, når han bragte posten ud.

(Skrevet efter samtale med Sofus Jensen. /red.)

KARLS "MERITTER"

OLUF NIELSEN FORTÆLLER

Jeg havde isbåd engang. Den lå nede på fjorden i Neder Dråby.

Jeg arbejdede i lejren dengang. Karl var post i Ølsted. Han cyklede altid - i alt slags vejr.

Så ringede Karl fra Ølsted. Han havde 25 - års fødselsdag og vejret var blevet meget værre end om morgenen med sne og frost. Han spurgte, om jeg kunne hente ham i isbåden ovre ved "Den skønne Udsigt". Det var en restauration med bal og fest, der lå på den anden side af fjorden.

Da jeg kom frem til Udsigten, stod Karl ude på isen med sin cykel, han skulle jo hjem og holde fødselsdag.

Jeg tog Karl og cyklen på isbåden. Det tog 16 minutter at sejle fra Neder Dråby til Udsigten og tilbage. Cyklen var en god vægt at have på isbåden, så vi kunne sejle stærkt.

Joh, Karl kom da hjem til sin fødselsdag.

(Skrevet efter samtale med Oluf Nielsen. /red.)

Ud med pakkerne.

Privat foto

KARLS "MERITTER"

Karls sidste tur som overpostbud.

Privat foto

ERNST MORTENSEN FORTÆLLER

Karl var en guttermand at arbejde sammen med, en rigtig god arbejdskammerat.

Han havde lige været sammen med Per og Anette til et beboermøde i Mølleparken. Der spurgte han, hvordan det gik med "den gamle ude i Vænget. "Nu skal jeg også snart ud at se til ham, nu har jeg jo tid til det", sagde Karl.

Vi har haft mange gode sammenkomster med Karl. Vi kunne lide at være sammen med ham. Der var ikke noget fedteri der.

Jeg har siddet i bestyrelse med ham, i socialdemokratisk forening, i næsten 20 år. Der havde vi ret mange sjove scener. Han var jo alletiders guttermand. Han var altid i godt humør, det var han også på posthuset.

Han sagde fand'me sin mening til postmesteren. Jeg kan huske engang, vi kom til at diskutere fagforening med postmesteren, og så fik postmesteren sagt: "I to røde hunde".

For helvede, hvor blev Karl tosset. "Det skal han fand'me komme til at stå til ansvar for", sagde Karl.

Så kørte vi ud med posten. Det drejede sig om en i Jylland, der ikke ville melde sig i fagforening. Det var det, det kom sig af..

Så mødte jeg Karl oppe på gaden, da han skulle hjem. "Han er tosset derhjemme endnu", sagde han. Han bliver ved med at diskutere.

Da jeg kom hjem på posthuset, så var han der igen. Jeg tænkte, at nu skulle han fand'me ha' den. Så sagde jeg til ham: "Ved De hvad postmester, hvad De skulle være?" "Næh" sagde han. "De sku' fand'me være socialdemokrat ligesom mig og Karl, du er jo ikke andet end lønmodtager".

Så holdt han sin kæft lige med det samme, jeg tænkte, at han da bare kunne fyre mig. Han havde ikke nødtigt at kalde os for to røde hunde.

Så dagen efter siger Karl: "Hvordan gik det?"

Det gik da godt, jeg fik da lukket kæften på ham. Så fortalte jeg Karl, hvad jeg havde sagt.

Han var dagens mand, Karl. Jeg har da også været med ved forskellige festlige lejligheder, hans jubilæum og sølvbryllup. Der var ikke noget med at stå under eller over. Han var så reel, Karl.

Vi har haft mange sjove scener. Vi har da været ude på nogle ture. Vi kunne jo holde til det. Det skete da også, at jeg tog noget af hans aftenpost, når han skulle på kommunekontoret eller til møder. Jeg tog meget tjeneste for ham, men jeg fik skam mine penge for det, der var sgu ikke noget der.

Når han havde sorteret posten om eftermiddagen til aftenturen, kunne han godt spørge, om jeg ikke lige kunne tage turen for ham, fordi han skulle til et eller andet møde.

Nu var det jo Karl der fik mig ind i postvæsenet.

Vi har også været ude sammen. Når vi havde været til 1. maj - demonstration i København, ude i Fælledparken, endte vi selvfølgelig i Tivoli. Vi har også været sammen på Bakken. Vi havde vores koner med.

Jeg kan huske engang en morgen på posthuset, da havde Karl været til noget i Frederiksværk eller Hillerød tillige med Christian Erlandsen og Peter Christoffersen. Så var Karl blevet nødt til at tage en taxa, fordi han skulle på posthuset. De andre blev ved med at være deroppe. Så allerbedst som vi stod, kom Christian Erlandsen og Peter Christoffersen. Så sagde Christian Erlandsen: "Ernst, kan du lige gå over og hente lidt øl til os?" Joh, der var mange sjove scener, da jeg arbejdede sammen med Karl.

Han var dygtig til sit arbejde, det var han fand'me. Han kunne sortere breve, det som møg ud af en kalv.

Der var engang vi havde været ude med folkepension, lå der så mange breve, da vi kom hjem. "Vi må hellere se at få de breve sorteret", sagde Karl.

"Jah". sagde postmesteren, men det er De ikke kvalificeret til "Hvad er jeg ikke", sagde Karl. "Hvis du kan finde 3 breve, der er sorteret forkert, så skal jeg give 3 bajere, men hvis ikke du kan finde 3 breve, så må postmesteren give bajere". Jeg tror der var 300 breve. Så tog postmesteren fat, men han fandt ikke mere end 2 breve - postmesteren måtte gi' øl.

Jeg kan også huske, dengang jeg begyndte at gå reserve deroppe. Der skulle jeg sammen med Karl den første dag. "Nu kan du begynde at sætte post sammen, så skal jeg se efter, om det er godt", sagde Karl.

"Det er godt nok", sagde han, og så gik vi. Da vi kom ud, sagde Karl, at nu gik han på kommunekontoret. "Du skal nok klare den", sagde han, "så kan du komme over på kontoret når du er færdig, så vi kan følges ad hjem".

Jeg havde både Stiftelsen, Vinkelvej og Møllevej, men det gik fint. Da jeg kom tilbage sagde Karl: "Kommer du allerede?". Så gik vi tilbage til postkontoret, hvor postmesteren skulle vide, hvordan det var gået med mig. "Det skal han nok klare", sagde Karl.

Han var god at arbejde sammen med.

Han har sandelig været en god mand for Jægerspris. Vi får heller aldrig sådan en borgmester mere.....aldrig.

Jeg kom engang gående i Jægerspris. Så stod vognmandens Mogens, udenfor, og råbte ad mig.

Mogens udenfor og råbte ad mig.

”Kan du ikke hjælpe far med at gøre haven ren - kør op og snak med ham”, og hvem sad der, det gjorde Karl.

Så spurgte vognmanden, om jeg kunne hjælpe ham lidt med hans have, ”Det kan han sgu sagtens”, sagde Karl.

Engang var jeg oppe og gøre haven ren. Det var lige op til kommunevalget.

”Nu skal vi snart have kommunevalg”, sagde vognmanden, ”så bliver det spændende at se, om Karl kan holde formandsstolen”.

”Hvem sku’ vi ellers ha’ - hvem sku’ vælte ham?” sagde jeg.

”Han er også god, det siger alle andre også”, sagde vognmanden, ”ellers havde han jo heller ikke fået alle de stemmer han får ved hvert valg”.

Men nu vil han jo ikke mere, men han skal da også ha’ lidt frihed.

Jeg kan godt lide Karl . . . . .

Mads Mosbæk har
talt med Ernst Mortensen.

Svend Åge Larsen

